

Trăiască patria noastră, Republica Populară Română!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXVIII Nr. 4430

Sîmbătă 24. I. 1959

6 PAGINI — 30 BANI

CENTENARUL UNIRII

Pe tot cuprinsul țării

- La marile uzine și fabrici ale Capitalei: „23 August”, „Republica”, „Grîvița Rosie”, „Vasile Roaită”, „Semănătoarea”, și altele, la Combinatul Siderurgic de la Hunedoara la minele din Valea Jiului, la Bicăz, în satele colectivizate ale Dobrogei ca și în altele și altele așteptate locuri de muncă s-au ținut conferințe și au avut loc manifestări culturale.

- În cadrul sesiunilor festive ale filialelor din Iași și Cluj ale Academiei R.P. Romine, ca și la Institutul de Istorie al Academiei din București, Iași și Cluj, oamenii de știință au prezentat comunicări științifice.

- La Focșani, orașul de pe vechiul hotar dintre Moldova și Țara Românească, au loc astăzi mari sărbători populare. Locul unde se afla borna de graniță a fost amenajat; aici au fost dezvelite două

plăci comemorative, iar în mijlocul orașului s-au ținut cele două statele ale Unirii pornite din București și Iași.

- Zilele acestea, în comuna Hănești, regiunea Suceava, și în comuna Secod, raionul Satu Mare, au fost inaugurate gospodării colective, care au luat numele de „Unirea”.

- În locurile istorice legate de evenimentul Unirii au fost dezvelite plăci comemorative. Numeroase școli din București, Iași, Focșani, Galați, Bacău, Cluj și din altele centre au primit numele unor mișcări de frunte ai Unirii.

- În București, Orașul Stalin, Cluj, Galați și în alte orașe au fost deschise expoziții.

- Pe scenele teatrelor sînt prezentate piese noi, inspirate din faptele de acum 100 de ani.

Grupul de deputați poștași (reprezentanți ai țărănilor clăcași) din Divanul ad-hoc al Moldovei, cei care, în numele a „dousprezece sute de mii de suflete”, cer divanului desființarea boierescului și a tuturor privilegiilor boieresci care apăseau greu viața țărănilor.

Mihail Kogălniceanu și Alexandru Ioan Cuza (pictură de DAN HATMANU)

Purtători ai celor mai înalte tradiții

Pentru mine, ca și pentru întregul popor muncitor, sărbătorirea a 100 de ani de la înfăptuirea Unirii Țărilor Romine are bogate și adînci înțelesuri.

Noi, muncitorii, toți oamenii muncii, cinstim lupta dusă de bunii și străbunii noștri pentru libertate națională și socială, pentru o viață mai bună. Idealurile lor cele mai înalte, au fost înfăptuite cu adevărat de abia în anii regimului nostru; în același timp însă, ne-am avîntat spre culmi mult mai înalte decît au visat în visurile lor cele mai îndrăznețe înaintașii noștri. Poporul muncitor a devenit stăpîn al fabricilor și uzinelor, al bogățiilor țării, pămîntul aparține celor ce muncesc. Amintirea luptei înclăcărute a poporului, tradițiile patriotice ne însușesc în lupta noastră condusă de partid, pentru construirea socialismului, pentru dezvoltarea unei industrii și agriculturii puternice în țara noastră, care se transformă de la un an la altul, devine tot mai puternică, mai bogată, spre binele oamenilor muncii.

Dacă în locurile de unde scriu

GHEORGHE LICURICI
maistru sondaș
schela de extracție Tîcieni

aceste rînduri ar veni cineva care ar fi lipsit de acțiune numai zece ani, nu le-ar mai recunoaște.

Cu cîțiva ani în urmă erau pe aici doar păduri și locuri pustii. Sărăcuța Gorjului de odinioară era renumită în întreaga țară. Acum, în comuna mea, pe vîi și pe dealuri, s-au ridicat păduri de sortide, instalații industriale, iar satul de altădată, care avea case ca niște bordeie, a devenit un adevărat oraș al petrolistilor.

Noi știm bine că în lupta pentru dezvoltarea regiunii noastre, ca și a celorlalte regiuni ale țării, am avut și avem ajutorul trîtesc, internaționalist, al Uniunii Sovietice, prietena sinceră a poporului nostru. Din marea țară prietenă am primit instalații de foraj moderne, motoare, autocamioane, documentație tehnică etc. Gorjului de odinioară, din rîndurile cărora s-au ridicat în 1921 pandurii ai lui Tudor Vladimirescu și care mai apoi au fost împinși de mizerie și colinde pînă nu de mult orașele țării cu cobîlța pe umeri, nu acum de lucru în locurile natală. Mulți s-au calificat și muncesc în toate domeniile sectorului petrolifer. Cărările și drumăguriile pe unde în trecut cu greu te puteai strecura cu piciorul ori cu carul, au devenit adevărate șosele, pe care circula zi și noapte tot felul de mașini. Peste 100 de apartamente s-au construit doar aici în Tîcieni în numai cîțiva ani. În anul acesta se prevede să

(Continuare în pag. II-a, col. 7-a)

N. BĂLCESCU PRECURSOR AL UNIRII

Democratul revoluționar N. Bălcescu, activînd în emigrație după înfrîngerea revoluției din 1848, pentru organizarea unei revoluții viitoare, arăta că această revoluție „nu se mai poate mîrșini a voi ca românii să fie liberi, egali, proprietari de pămînt, și frați asociați la fapta unui progres comun. Eu nu se va mîrșina a cere libertatea din afară, libertatea de sub domnia străină, ci va cere unitatea și libertatea națională”. Lucrarea lui Nicolae Bălcescu „România lui Mihail-Vodă Viteazul”, era menită să constituie un limbaj pentru popor în lupta sa pentru unitatea națională.

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român Tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ

În majoritatea regiunilor din țară au avut loc recent conferințele organizațiilor regionale de partid. Trezind în revistă realizările dobîndite de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în dezvoltarea economică și social-culturală a regiunilor respective, conferințele regionale de partid au reliefat puternic hotărîrea organizațiilor noastre de partid, a membrilor de partid și a întregului nostru popor muncitor de a traduce cu cinste în viață sarcinile puse de plenary C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, de a munci și lupta pentru înflorirea economică și culturală a tuturor raioanelor și regiunilor țării. Ele au exprimat încrederea neclintită și adîncul devotament al organizațiilor de partid, al tuturor oamenilor muncii față de politica leninistă a partidului, față de Comitetul său Central.

La Comitetul Central al Partidului nostru s-au primit zilele acestea telegrame adresate de conferințele regionale de partid tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. În aceste telegrame, adoptate în unanimitate, cu căldură și entuziasm de participanții la conferințele regionale, organizațiile regionale de partid raportează Comitetului Central despre succesele lor în îndeplinirea sarcinilor puse de cel de-al II-lea Congres al P.M.R.; totodată în conformitate cu hotărîrile conferințelor, își iau angajamente concrete în legătură cu dezvoltarea economică și social-culturală a regiunilor respective.

După ce se enumeră o serie de obiective industriale importante puse în funcțiune în ultimii ani în regiune, în telegrama trimisă de conferința regională de partid BĂCĂU se arată în continuare: „Conștienți de rolul și răspunderea pe care o avem, în îndeplinirea sarcinilor trasate de plenary C. C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, noi, comunistii, ne angajăm față de Comitetul Central al partidului să nu preocupăm nici un efort pentru a mobiliza pe toți oamenii muncii la realizarea înainte de termen a marilor obiective industriale de la Onești, Săveni, Bicăz, în îndeplinirea planului de stat pe 1959 înainte de termen, pentru descoperirea a cît mai multe rezerve interne, pentru

cît mai multe economii și reducerea prețului de cost al produselor”. În telegrama trimisă Comitetului Central de

conferința organizației de partid TIMIȘOARA, după ce se arată că valoarea economiilor obținute prin reducerea prețului de cost trece de 35.000.000 lei, că sectorul socialist al agriculturii Banatului reprezintă în prezent 78 la sută din suprafața agricolă — trei raioane ale regiunii fiind complet colectivizate — se spune: „oamenii muncii, în frunte cu comunistii, nu vor precupeți nici un efort pentru a descoperi și valorifica înseși rezerve de care dispune regiunea noastră în vederea folosirii întregii capacități de producție, a ridicării productivității muncii și a reducerii substanțiale a prețului de cost. Siderurgistii din regiunea noastră vor da naștere în anul 1959 peste plan 5000 tone fontă, 36.000 tone oțel și 10.800 tone laminate”.

Angajamente concrete, mobilizatoare în legătură cu îndeplinirea hotărîrii a politicii partidului de industrializare socialistă a țării, sînt formulate în toate telegramele trimise de delegații la conferințele organizațiilor regionale de partid CLUJ, HUNEDOARA, PLOEȘTI, BĂIA MARE, ORADEA.

De asemenea, telegramele exprimă hotărîrea organizațiilor de partid și a oamenilor muncii de a lupta pentru obținerea de noi succese în transformarea socialistă a agriculturii și mărirea producției agricole.

În telegrama sosită din Dobrogea colectivizată, de la CONSTANTA, delegații la conferința de partid, scriu, printre altele: „Ne angajăm să luptăm pentru întărirea economico-organizatorică a tuturor unităților socialiste... De asemenea ne angajăm să obținem în regiunea noastră producție medie la G.A.S. de 1800 kg. grâu, 2.500 kg. porumb, iar la G.A.C. 1.500 kg. grâu și 2.200 kg. porumb

(Continuare în pag. V-a, col. 5-7)

Din aceeași cantitate de materie primă — mai multe produse!

TIMIȘOARA (coresp. „Scînteia”). La fabrica de încălțăminte „Ștefan Lavruș” Timișoara s-a aplicat cu succes inițiativa muncitorilor de la întreprinderea „Iancu Herbak” din Cluj. Organizația de bază, împreună cu conducerea întreprinderii, au luat o serie de măsuri care să asigure reducerea tot mai însemnată a consumurilor specifice prin creșterea combinată, sortarea riguroasă a pielilor,

recepționarea atentă din punct de vedere calitativ a materialelor. Rezultatele n-au întârziat să se arate. În primele 20 zile ale lunii ianuarie au fost obținute economii de 13.033 dm. p. piele, din care se pot confecționa în plus aproape 1000 perechi încălțăminte pentru femei. Rezultate deosebite au obținut pînă acum muncitorii Szabados Ernest, Ana Crișan, Ferenc Ladislau și alții.

Prin folosirea mai bună a agregatelor

Colectivul uzinelor „Victoria” din Calan acordă o atenție sporită îmbunătățirii indicilor de utilizare a agregatelor. Muncitorii de la bateria carbo-fluid au produs între 1 și 21 ianuarie pe metru cub de volum util de cupă o cantitate de semicocs cu 10,4 la sută mai mare decît cea planificată.

La turnarea tuburilor, prin aplicarea unor măsuri tehnico-organizatorice care au adus o schimbare importantă în procesul tehnologic, planul pe primele 21 de zile din luna aceasta a fost depășit cu 49,9 la sută. Procentul de rebuturi a scăzut față de cel admis cu aproape doi la sută. (Agerpres)

În fotografia de față prezentăm pe cîțiva din oțelarii și laminatorii fruntași de la combinatul siderurgic Hunedoara: Ion Traian, oțelar, Ion Bartok, furnalist, Ilea Iordan, laminator, Ion Tămănuțanu, furnalist, Ion Chirșca, furnalist, Loghin Topor, oțelar și Dumitru Șerban oțelar. (Foto R. Costin)

După un veac

Intre trecut și viitor

Unirea s-a desăvîrșit sub presiunea poporului. E un mare act istoric și politic, național, al poporului. O irezistibilă afirmare a conștiinței și voinței sale.

Fapte? Dovezi? Mărturii? La ieșirea din divanul ad-hoc al Moldovei, cei doi separași care au culestat să se rostogolească împotriva Unirii abia au fost scăpați cu mare greu de Mihail Kogălniceanu și de linzele multimeii. La București, în timpul votării în Adunarea electivă, violentele socoteli și tertipurii ticluite în taină de acasă s-au spulberat în neant cînd poporul de-afară a început să amenințe tumultuos, cu vechia înverșunare a revoluției de la 1848.

Căci unirea era înainte de toate un act progresiv, de profunde semnificații revoluționare în conștiința maselor asuprite. O mosevenire a anului 1848. Concluzia logică și inevitabilă a însușirilor năzuinți înăbușite și trădate atunci; dar care n-au conținut a germina în cugete, întreținute de cei cîțiva cărturari luminați ai vremii cu viziunea lui Nicolae Bălcescu în frunte, deși boala și moartea îl ostîndise să nu-și mai vadă împlinirea visului îndealvea.

Act cu semnificații revoluționare pentru marii stăpînituri de pămînturi, contrarietăți în privilegiile lor feudale.

Act cu semnificații revoluționare pentru Sultani și Vizirii de la Stambul, contrarietăți în privilegiile lor de suzerani să răsluiască holare, să schimbe domni, să urce tributul, să pună scaunul celor două țări la meaz. Act cu semnificații revoluționare pentru cîinci guverne, din cele șapte state garantate ale Europei, care nu se împacău ușor cu un asemenea precedent primejdios într-o vreme cînd poporul italian se zbuciuma să-și temeinicească și el unirea; cînd poporul po-

lon lupta și el să-și sfarme cătușele robiei, să se elibereze și să se îmbrănuceze iarăși într-o singură patrie; cînd popoarele slave din sud-estul Europei își încordau energiile să scuture jugul imperiului otoman și să se apere în același timp de hrăpărețea aviditate teritorială a casei de Habsburg cu perfa ei deviază: Divide et impera! Altea dibăceli diplomatice, altea interes, prețel atitor pretexte de cinose preocupări între cancelariile imperiilor, care ne vîdeau și ne cumpărau fără să ne îngăduie glas, toate zădărnice deodată și răsturnate de actul istoric de la 24 ianuarie 1859!

A fost dat astfel poporului romin din cele două Țări să se unească și să se creeze el însuși premisa independenței naționale și a oricărei progres, în poșta tuturor vrămașilor diplomațici și din afară, cu un curaj și cu o nelinduplecată voință pe care istoria nu le uită și nu le va uita.

Dar poporul? Poporul acesta trîdnic și inimos, poporul acesta ce s-a încumetat să înfrunte conspirația atitor ostilități și să le biruie năvalnic înainte de a da pas de reculegere cancelariilor imperiale, cu ce s-a ales oare din toate?

Întrebare la care — fără a micșora întru nimic rolul și însemnătatea Unirii în dezvoltarea României moderne — nu se poate răspunde decît într-un singur fel: Trist și dureros și ingrat și netrebnic bilanț! Fapte? Dovezi? Mărturii? Poporul cel mult al satelor, în divanul ad-hoc din Moldova și-a rostit păsările prin jalba celor cinci-

sprezece deputați clăcași în frunte cu moș Ion Roată, imortalizat de Ion Creangă, povestitorul țărăn din Humulești. Și-a rostit păsările în divanul ad-hoc al Țării Rominești, prin glasul altui deputat clăcaș, Păsurii și glasuri cunoscute încă de la 1848, aproape identice, fiindcă mîrturisirea aceeași vechie obidă, fiindcă se ridicau împotriva aceluiași vechi nedreptăți și uzurpării, fiindcă în concluzie cereau aceeași dezlegare obtească:

„Vroim să scăpăm, vroim să ne răscurpărăm de robla în care sîntem, vroim să ne răscurpărăm, să nu mai fim ai nîmărui, să fim numai ai țării și să avem și noi o țeară!”

Ce inimă de iască și ce conștiință împietrită în egolismul privilegiilor de exploatare, de clasă, de castă, nu s-ar fi zguduit la asemenea gemă al obiditilor cu răsulet de departe, din adînc de morminte și de veacuri, din nesfîrșitul lanț al generațiilor de serbi, de clăcași, de pâlmași? Cel puțin la 1848, o astfel de minune s-a întimplat. Un mare stăpînitor de moși, Radu Ceaușescu, răzbit de remușcare, n-a șovăit să-și strige în vîz și-n auzul tuturor spontana mustrare de cuget: E adevărat, v-am nedreptățit, v-am robii, v-am oropsit, v-am jefuit rodul muncii, veniți fraților să luți ce este al vostru!”

Asemenia minune, prețioasă mărca pentru semnificația simbolică și pentru omenscul din ea — căci cu o floare nu se face primăvară, nici cu un pocăit absolutivă unei clase de exploatare — asemenea rară minune nu s-a mai întimplat după unirea de la 24 ianuarie 1859. În afara de Alexandru Ioan Cuza și de sfetnicii săi apropiați, ca Mihail Kogălniceanu și alții, care au luptat cu abnegație pentru îm-

(Continuare în pag. II-a, col. 1-5)

Deschiderea Muzeului Unirii la Iași

În ajunul sărbătorii Centenarului Unirii Țărilor Romine, Iași — oraș cu numeroase monumente care evocă lupta de veacuri a poporului nostru pentru un viitor luminos — s-a îmbogățit cu un nou monument istoric — Muzeul Unirii. Clădirea din strada Lăpușeanu, care adăpostește muzeul, a fost între anii 1859 și 1862 ultima reședință domnească a lui Al. I. Cuza. Noul așezămint de cultură cuprinde importante documente autentice din perioada constituirii statului național român.

În cele 14 săli sînt expuse peste 2.000 de stampe, gravuri, publicații, fotografii, precum și numeroase documente inedite.

Printre documentele inedite de mare valoare istorică, descoperite recent, este și procesul-verbal din 7 octombrie 1857 al ședinței Divanului ad-hoc, în care s-a propus, printre altele, Unirea Țărilor Romine într-un singur stat cu numele de România. Se află, de asemenea, dosarul de cercetări al lui Moș Ion Roată, arestat la Iași sub învinuirea de „instigator al țărănilor”.

Muzeul mai cuprinde obiecte care au aparținut domnitorului Al. I. Cuza, iar unele sînt consacrate colaboratorilor lui Cuza, luptători înflăcărați pentru Unirea Țărilor Romine: Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, C. A. Rosetti, Elena Cuza.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Octav Ilescu, președintele Sfatului popular orășenesc Iași. (Agerpres)

Ieri în Capitală

Dezvelirea de plăci comemorative

Vineri la amiază, în diferite locuri din Capitală unde s-au desfășurat evenimente legate de actul istoric de la 24 ianuarie 1859 au fost inaugurate plăci comemorative, în amintirea patrioților, cunoscuți și anonimi, care cu un veac în urmă au luptat cu abnegație pentru îm-

(Continuare în pag. IV-a, col. 3-4)

LUPTĂTORI UNIONIȘTI

Adevărata unire

ROMANI!

LA UNIRE

(fragment)

Un riu, țesând din sinul sorginilor... E mic, dar cât se scură, cât trece printre văi...

1) Izvorul.

D. Bolinteanu

Unirea a fost momentul al doilea al revoluției începute la 1848 și trebuie înțeleasă ca o înfrățire a maselor...

acad. G. CALINESCU

tipau, lupii lătrau la lună. Strigoimea juca o horă mare în jurul unei clopotnițe, apoi se întorcea în cimitir și acolo, așezată...

Muzo! e vreme, Cind tara geme, Cind tara pierde. Sa scriu cu fiere.

Muza îl încuraja:

Cintă frăția, cintă tubirea A țării tale scuturi firești, Cintă dreptatea, cintă Unirea, Virtuți sublimă, fiice cerești

In afară de a fi admirabil pentru portul și seriozitatea lor, țărani, cite unul de județ, nu izbindă altelea în divanurile ad-hoc decit a vedea adoptându-se „pontul” Unirii...

Tara te salută, Prințe, Cu plăcere și iubire, Si-ți încrede viitorul Zimbitor de fericire.

Apoi începu iarăși lupta surdă a „monstruoasei coaliții” împotriva proprietății țărănilor plină de printr-o lovitură de stat domnitorul...

Imaginația vieții satului de atunci era dintre cele mai înucate. În Cimpuri, de pildă, nu exista în întreaga comună nici o școală...

Muncind pe conacul boierului Dan Asanache „Frige-cline” cum i se mai spunea...

Nevoșii lui Ion Roată, printre care Dumitru Roată, Const. Roată, Ion Mărstianu și încă 75 de familii...

Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat-popular, țărănimă muncitoare...

Nevoșii lui Ion Roată, printre care Dumitru Roată, Const. Roată, Ion Mărstianu și încă 75 de familii...

Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat-popular, țărănimă muncitoare...

Nevoșii lui Ion Roată, printre care Dumitru Roată, Const. Roată, Ion Mărstianu și încă 75 de familii...

Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat-popular, țărănimă muncitoare...

Reproducem în facsimil proclamația lui Alexandru Ioan I către poporul român și prima pagină a ziarului unionist „Steaua Dunării” din 26 ianuarie 1859...

În satul lui Moș Ion Roată

De la Panciu spre munte, undeva pe valea piriului Sușuța, se află comuna Cimpuri. Aici a trădit cu o sută de ani în urmă, Moș Ion Roată...

Gura Văii

Se știe din documentele scoase la iveală de-a lungul anilor, că Moș Ion Roată a fost bătuț, scuturător de boierul Dan Asanache...

„Că plină în ziua de astăzi toate sarcinile cele mai grele numai asupra noastră s-au pus, și noi mai nici de unele bătăi ale țării nu ne-am îndulcit, iară alții, fără să fie supuși la nici o povară...

Imaginația vieții satului de atunci era dintre cele mai înucate. În Cimpuri, de pildă, nu exista în întreaga comună nici o școală...

Muncind pe conacul boierului Dan Asanache „Frige-cline” cum i se mai spunea...

Nevoșii lui Ion Roată, printre care Dumitru Roată, Const. Roată, Ion Mărstianu și încă 75 de familii...

Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat-popular, țărănimă muncitoare...

Nevoșii lui Ion Roată, printre care Dumitru Roată, Const. Roată, Ion Mărstianu și încă 75 de familii...

Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat-popular, țărănimă muncitoare...

Nevoșii lui Ion Roată, printre care Dumitru Roată, Const. Roată, Ion Mărstianu și încă 75 de familii...

Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat-popular, țărănimă muncitoare...

Nevoșii lui Ion Roată, printre care Dumitru Roată, Const. Roată, Ion Mărstianu și încă 75 de familii...

Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat-popular, țărănimă muncitoare...

Nevoșii lui Ion Roată, printre care Dumitru Roată, Const. Roată, Ion Mărstianu și încă 75 de familii...

Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat-popular, țărănimă muncitoare...

Nevoșii lui Ion Roată, printre care Dumitru Roată, Const. Roată, Ion Mărstianu și încă 75 de familii...

Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat-popular, țărănimă muncitoare...

Nevoșii lui Ion Roată, printre care Dumitru Roată, Const. Roată, Ion Mărstianu și încă 75 de familii...

Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat-popular, țărănimă muncitoare...

Purtători ai celor mai înalte tradiții

(Urmare din pag. 1-a)

se mai construiesc peste 30 de noi apartamente. Si, așa cum a înflorit satul meu, a înflorit întreaga țară.

Cit de mulți s-ar bucura marelui revoluționar-democrat și cărturar Nicolae Bălcescu, sau oricare din luptătorii patrioți pentru Unire, pentru libertatea națională și socială...

Stim bine că exploatarea din todeauna și din tot locul nu renunță, cu una cu două la raiul în care trăiau pe spinarea muncitorilor și țărănilor...

Nu prea meșter mi-e cuvântul Dar mi-ajunge și mi-e drag Dacă doina românească Mișcă frunzele de fag...

Noua doină românească Mișcă frunzele de fag, Feți—Frumoși tii de astăzi Lumea înaintă o trag...

GH BALTA cosp. „Scintila”

GH BALTA cosp. „Scintila”

Certificatul de deputat în divanul ad-hoc din Moldova, al țărănilor clăcași Ion Roată, din comuna Cimpuri (Putna).

Cuvîntul țărănilor clăcași

„Noi, trimișii deputați săteni din partea locuitorilor ponași (deputații țărănilor clăcași — N. Red.) a patruprezecce pînuri ale Moldovei...

„Că plină în ziua de astăzi toate sarcinile cele mai grele numai asupra noastră au fost puse, și noi mai nici de unele bunuri ale țării nu ne-am îndulcit, iară alții, fără să fie supuși la nici o povară...

Puteau să le vizeze acestea cumva, măcar pe a zecea parte, clăcașii din divanurile ad-hoc de acum un veac?

„Aș dori ca într-un amestec de via și de realitate, să pot cuprindea cu mîna de mîna umbra lui moș Ion Roată, amărîțul clăcaș din acela divanuri ad-hoc...

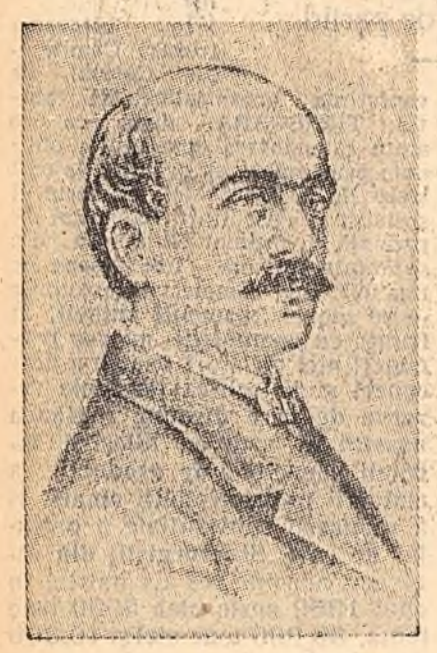
— Iată, unchășule dragi! Privește și tu mai fii amărît. Nimic n-a rămas pierdut. Toate s-au răs-cumpărat. Străneșii tăi au acum o țară. Sînt ai țării, iar țara e acum a lor. Și ce țară! Spune. Visat-ai o vezi vreedată așa, cum o făurea străneșii și răstrăneșii tăi? Aha, îți rid ochii. Ațita-mi ajunge, unchășule. Să ne mai înținem peste cealaltă sută de ani și atunci să vorbim, umbră cu umbră.

— Iată, unchășule dragi! Privește și tu mai fii amărît. Nimic n-a rămas pierdut. Toate s-au răs-cumpărat. Străneșii tăi au acum o țară. Sînt ai țării, iar țara e acum a lor. Și ce țară! Spune. Visat-ai o vezi vreedată așa, cum o făurea străneșii și răstrăneșii tăi? Aha, îți rid ochii. Ațita-mi ajunge, unchășule. Să ne mai înținem peste cealaltă sută de ani și atunci să vorbim, umbră cu umbră.

— Iată, unchășule dragi! Privește și tu mai fii amărît. Nimic n-a rămas pierdut. Toate s-au răs-cumpărat. Străneșii tăi au acum o țară. Sînt ai țării, iar țara e acum a lor. Și ce țară! Spune. Visat-ai o vezi vreedată așa, cum o făurea străneșii și răstrăneșii tăi? Aha, îți rid ochii. Ațita-mi ajunge, unchășule. Să ne mai înținem peste cealaltă sută de ani și atunci să vorbim, umbră cu umbră.

— Iată, unchășule dragi! Privește și tu mai fii amărît. Nimic n-a rămas pierdut. Toate s-au răs-cumpărat. Străneșii tăi au acum o țară. Sînt ai țării, iar țara e acum a lor. Și ce țară! Spune. Visat-ai o vezi vreedată așa, cum o făurea străneșii și răstrăneșii tăi? Aha, îți rid ochii. Ațita-mi ajunge, unchășule. Să ne mai înținem peste cealaltă sută de ani și atunci să vorbim, umbră cu umbră.

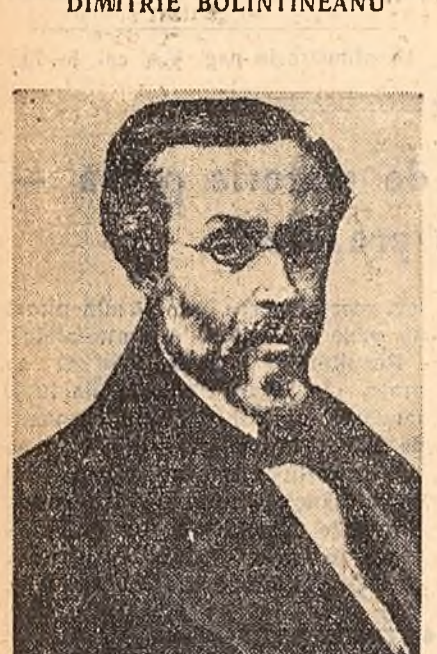
Reproducem mai jos portretele celor doi mai de seamă luptători pentru înfrățirea unirii Țărilor Romine.

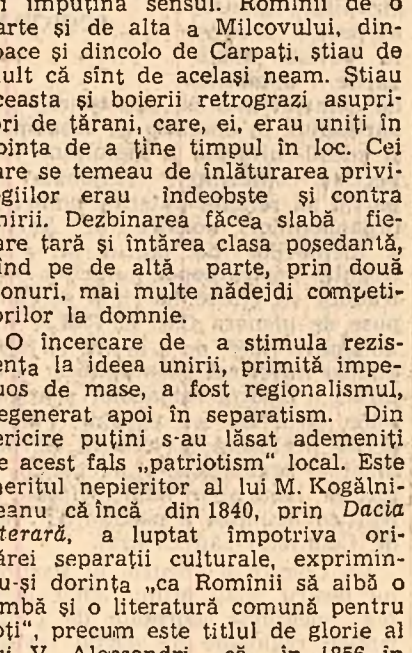
VASILE ALECSANDRI

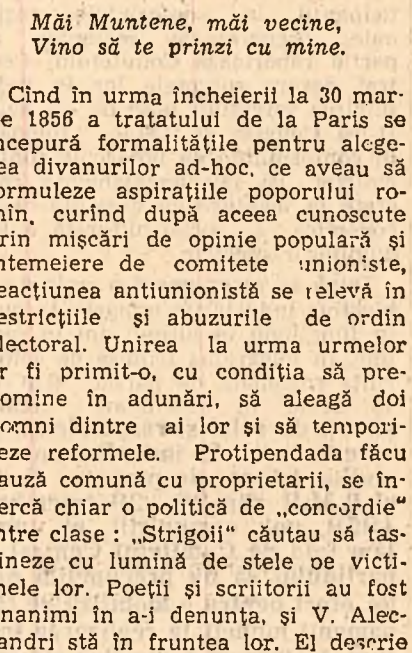
DIMITRIE BOLINTEANU

CEZAR BOLIAIC

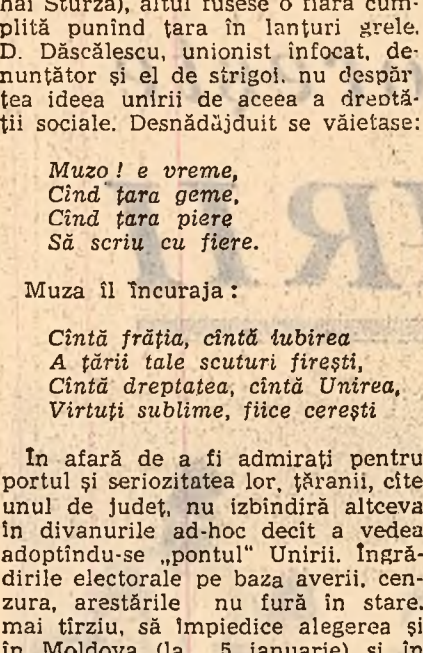
acad. G. CALINESCU

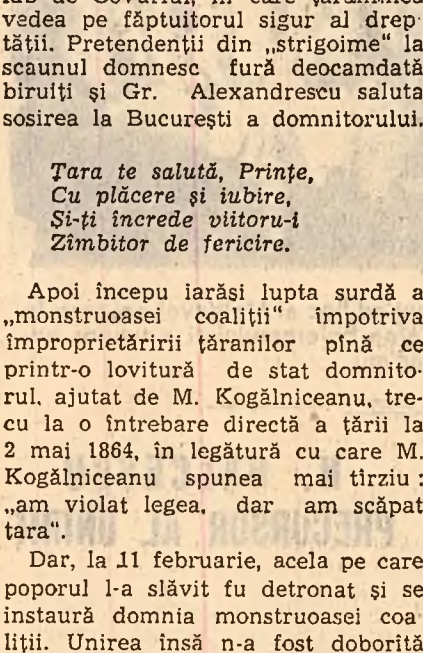
M. Munteanu

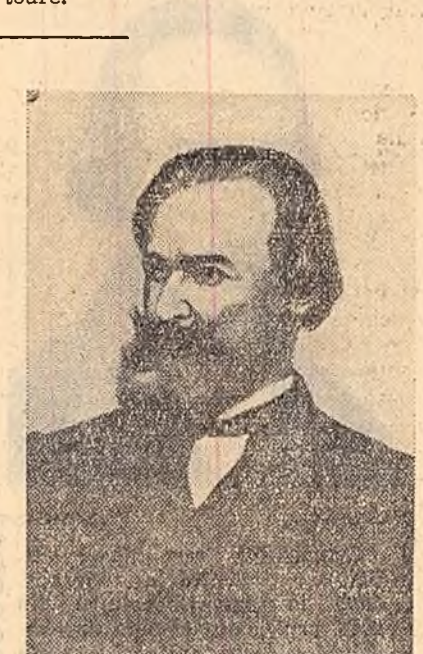
C. A. ROSETTI

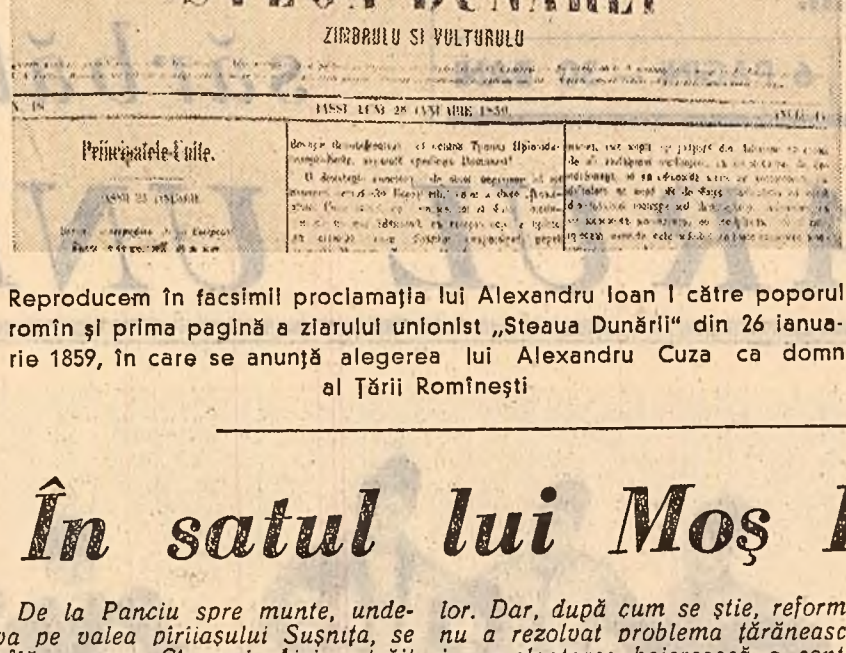
acad. G. CALINESCU

M. Munteanu

C. A. ROSETTI

COSTACHE NEGRI

Intre trecut și viitor

(Urmare din pag. 1-a)

niceanu, cărturari legați de duhul cel nou al vremilor și țării unite, în afară de asemenea oameni ce josiscă și sinistra alianță pentru a sabota, a intriza, a diluina, a bagateliza și a pulveriza efectul reformelor menite să usureze, să cheme la viață și la drepturi poporul cel mult și trucidat!

Fiește, astăzi toate aceste reforme, și secularizarea averilor minșărești, și improprietățile țărănilor, și derizoria largire a dreptului de vot, par palide și timide. Palide și timide nu numai în comparație cu soluția deplină, radicală, dată problemelor agrare în zilele noastre de partidul clasei muncitoare, dar chiar față de concepțiile democrat-revoluționare ale unui Bălcescu. Dar situate în timp, în conjunctura împrejurărilor interne și externe, abia așa își recapătă adevărata lor valoare istorică. Pentru guvernul țărăilor garante, chiar ale celor ce ne sprîmîșiră, astfel de reforme, oricît de palide și timide, nu puteau fi pe plac, fiindcă încitau prin reflex la agitații cu totul indezirabile, cu un alt primediciu precedent, în propria lor structură politică și socială, iar pentru partidele dinlauntru țării lipsite de orice patriotizm, în loc de o solidaritate care să apere unirea abia înfrîntă de amenințările din afară, întregu o sferă s-a redus la o obiect și trădănică manevră menită să stigmatizeze încă odată lașitatea morală a celor ce-au trădat revoluția de la 1848.

„Monstruoasa coaliție” — a fost numită de gazetele timpului. Monstruoasa coaliție a vinzătorilor de revoluție pentru bilud de linte, aliați cu partidul marilor stăpînituri de pămînturi și cu beneficiarii privilegiilor feudale. Monstruoasa

coaliție, care l-a izgonit pe Alexandru Ion Cuza și a ostracizat pe sfernicii săi cu idei înaintate; care a luat tronul în antrepriză cînd cu lingușii slugarnice, cînd cu intrigi fanariote, cînd cu o rentabilă complicitate în jăcmărirea țării; monstruoasa coaliție a partidelor conservatoare și burgeze, pretins democrate, care s-au perpetuat la guvern prin rotație; monstruoasa coaliție care, a dăinuit pînă la 23 August 1944; monstruoasa coaliție care a instaurat cea mai deșănțată demagogie electorală; care a întreținut analfabetismul; care s-a complăcut în desmățul moravurilor și le-a speculat cu cinismul Catanencilor, Trahanachilor și Dandanachilor din „Scrisoarea pierdută” a lui Caragiale; monstruoasa coaliție care a împuscat țărani omeneștilor și îndurătorilor apelului din divanurile ad-hoc, în succesele răscoale din 1858, din 1859 și 1864, pentru a culmina în monstruoasa hecatombă din primăvara anului 1907, cu abul zăpezilor țirzi și cu pașjile verzi ale cimpurilor scaldate în singele celor unsprezece mii de morți, ucisii fără judecată.

Fără îndoială „progres și civilizare” în pas cu timpul. În pas cu timpul trustrilor și frenzelei de acapărări după sistemul celui mai tipic colonialism. Adică aventuroasă, lacome și mereu falimentare întreprinderi bancare. Adică perimete petroliere, exploatari miniere și forestiere, adică un pospai de industrie națională cu capital străin, adică o sumedenie de societăți anonime cu acțiuni cotate la burz, cu cuposere și jetoane în consiliile de administrație pentru stipendiții indigeni și cu veniturile absorbite de tenaculele monopolurilor de peste granițe. Adică același record de analfabetism și de mortalitate infantilă, cu suplimmentul proletarietății țărănilor, cu proletarietatea șomerilor intelectuali, cu zecile și sutele de mii de muncitori din mine, din fabrici, din uzini, de pe santiere, mereu hărățuți de poliție, mereu silii să-și apere drepturile la muncă și la pline prin greve înăbușute cu mitraliera, prin procese la curțile marțiale, prin condamnările la temniță cu diuimul. Admirabil progres și reconfortantă civilizare, dirijată de aceeași „monstruoasă coaliție” după chipul și asemănarea ei, cu măsuriri de urne electorale, de legi, de reforme, cu imprumuturi externe, cu pretinse investiții, de vizinare a bunurilor țării și de ipotecare a viitorului, cu inflație, conversiuni, cu inspecții financiare și strănăități, curbe de sacriificiu, cu scandaluri periodice: Skoda, Telefoane, chibrituri, C.A.M., șosele, furnituri militare, rebutul fabricilor de avioane — sinistrelle scrie zburătoare! Glorioasă țară epocă doar nu-i depărte. Numai cincisprezece ani încă neîmpliniți ne despart.

Fără îndoială „progres și civilizare” în pas cu timpul. În pas cu timpul trustrilor și frenzelei de acapărări după sistemul celui mai tipic colonialism. Adică aventuroasă, lacome și mereu falimentare întreprinderi bancare. Adică perimete petroliere, exploatari miniere și forestiere, adică un pospai de industrie națională cu capital străin, adică o sumedenie de societăți anonime cu acțiuni cotate la burz, cu cuposere și jetoane în consiliile de administrație pentru stipendiții indigeni și cu veniturile absorbite de tenaculele monopolurilor de peste granițe. Adică același record de analfabetism și de mortalitate infantilă, cu suplimmentul proletarietății țărănilor, cu proletarietatea șomerilor intelectuali, cu zecile și sutele de mii de muncitori din mine, din fabrici, din uzini, de pe santiere, mereu hărățuți de poliție, mereu silii să-și apere drepturile la muncă și la pline prin greve înăbușute cu mitraliera, prin procese la curțile marțiale, prin condamnările la temniță cu diuimul. Admirabil progres și reconfortantă civilizare, dirijată de aceeași „monstruoasă coaliție” după chipul și asemănarea ei, cu măsuriri de urne electorale, de legi, de reforme, cu imprumuturi externe, cu pretinse investiții, de vizinare a bunurilor țării și de ipotecare a viitorului, cu inflație, conversiuni, cu inspecții financiare și strănăități, curbe de sacriificiu, cu scandaluri periodice: Skoda, Telefoane, chibrituri, C.A.M., șosele, furnituri militare, rebutul fabricilor de avioane — sinistrelle scrie zburătoare! Glorioasă țară epocă doar nu-i depărte. Numai cincisprezece ani încă neîmpliniți ne despart.

Fără îndoială „progres și civilizare” în pas cu timpul. În pas cu timpul trustrilor și frenzelei de acapărări după sistemul celui mai tipic colonialism. Adică aventuroasă, lacome și mereu falimentare întreprinderi bancare. Adică perimete petroliere, exploatari miniere și forestiere, adică un pospai de industrie națională cu capital străin, adică o sumedenie de societăți anonime cu acțiuni cotate la burz, cu cuposere și jetoane în consiliile de administrație pentru stipendiții indigeni și cu veniturile absorbite de tenaculele monopolurilor de peste granițe. Adică același record de analfabetism și de mortalitate infantilă, cu suplimmentul proletarietății țărănilor, cu proletarietatea șomerilor intelectuali, cu zecile și sutele de mii de muncitori din mine, din fabrici, din uzini, de pe santiere, mereu hărățuți de poliție, mereu silii să-și apere drepturile la muncă și la pline prin greve înăbușute cu mitraliera, prin procese la curțile marțiale, prin condamnările la temniță cu diuimul. Admirabil progres și reconfortantă civilizare, dirijată de aceeași „monstruoasă coaliție” după chipul și asemănarea ei, cu măsuriri de urne electorale, de legi, de reforme, cu imprumuturi externe, cu pretinse investiții, de vizinare a bunurilor țării și de ipotecare a viitorului, cu inflație, conversiuni, cu inspecții financiare și strănăități, curbe de sacriificiu, cu scandaluri periodice: Skoda, Telefoane, chibrituri, C.A.M., șosele, furnituri militare, rebutul fabricilor de avioane — sinistrelle scrie zburătoare! Glorioasă țară epocă doar nu-i depărte. Numai cincisprezece ani încă neîmpliniți ne despart.

Fără îndoială „progres și civilizare” în pas cu timpul. În pas cu timpul trustrilor și frenzelei de acapărări după sistemul celui mai tipic colonialism. Adică aventuroasă, lacome și mereu falimentare întreprinderi bancare. Adică perimete petroliere, exploatari miniere și forestiere, adică un pospai de industrie națională cu capital străin, adică o sumedenie de societăți anonime cu acțiuni cotate la burz, cu cuposere și jetoane în consiliile de administrație pentru stipendiții indigeni și cu veniturile absorbite de tenaculele monopolurilor de peste granițe. Adică același record de analfabetism și de mortalitate infantilă, cu suplimmentul proletarietății țărănilor, cu proletarietatea șomerilor intelectuali, cu zecile și sutele de mii de muncitori din mine, din fabrici, din uzini, de pe santiere, mereu hărățuți de poliție, mereu silii să-și apere drepturile la muncă și la pline prin greve înăbușute cu mitraliera, prin procese la curțile marțiale, prin condamnările la temniță cu diuimul. Admirabil progres și reconfortantă civilizare, dirijată de aceeași „monstruoasă coaliție” după chipul și asemănarea ei, cu măsuriri de urne electorale, de legi, de reforme, cu imprumuturi externe, cu pretinse investiții, de vizinare a bunurilor țării și de ipotecare a viitorului, cu inflație, conversiuni, cu inspecții financiare și strănăități, curbe de sacriificiu, cu scandaluri periodice: Skoda, Telefoane, chibrituri, C.A.M., șosele, furnituri militare, rebutul fabricilor de avioane — sinistrelle scrie zburătoare! Glorioasă țară epocă doar nu-i depărte. Numai cincisprezece ani încă neîmpliniți ne despart.

Fără îndoială „progres și civilizare” în pas cu timpul. În pas cu timpul trustrilor și frenzelei de acapărări după sistemul celui mai tipic colonialism. Adică aventuroasă, lacome și mereu falimentare întreprinderi bancare. Adică perimete petroliere, exploatari miniere și forestiere, adică un pospai de industrie națională cu capital străin, adică o sumedenie de societăți anonime cu acțiuni cotate la burz, cu cuposere și jetoane în consiliile de administrație pentru stipendiții indigeni și cu veniturile absorbite de tenaculele monopolurilor de peste granițe. Adică același record de analfabetism și de mortalitate infantilă, cu suplimmentul proletarietății țărănilor, cu proletarietatea șomerilor intelectuali, cu zecile și sutele de mii de muncitori din mine, din fabrici, din uzini, de pe santiere, mereu hărățuți de poliție, mereu silii să-și apere drepturile la muncă și la pline prin greve înăbușute cu mitraliera, prin procese la curțile marțiale, prin condamnările la temniță cu diuimul. Admirabil progres și reconfortantă civilizare, dirijată de aceeași „monstruoasă coaliție” după chipul și asemănarea ei, cu măsuriri de urne electorale, de legi, de reforme, cu imprumuturi externe, cu pretinse investiții, de vizinare a bunurilor țării și de ipotecare a viitorului, cu inflație, conversiuni, cu inspecții financiare și strănăități, curbe de sacriificiu, cu scandaluri periodice: Skoda, Telefoane, chibrituri, C.A.M., șosele, furnituri militare, rebutul fabricilor de avioane — sinistrelle scrie zburătoare! Glorioasă țară epocă doar nu-i depărte. Numai cincisprezece ani încă neîmpliniți ne despart.

Fără îndoială „progres și civilizare” în pas cu timpul. În pas cu timpul trustrilor și frenzelei de acapărări după sistemul celui mai tipic colonialism. Adică aventuroasă, lacome și mereu falimentare întreprinderi bancare. Adică perimete petroliere, exploatari miniere și forestiere, adică un pospai de industrie națională cu capital străin, adică o sumedenie de societăți anonime cu acțiuni cotate la burz, cu cuposere și jetoane în consiliile de administrație pentru stipendiții indigeni și cu veniturile absorbite de tenaculele monopolurilor de peste granițe. Adică același record de analfabetism și de mortalitate infantilă, cu suplimmentul proletarietății țărănilor, cu proletarietatea șomerilor intelectuali, cu zecile și sutele de mii de muncitori din mine, din fabrici, din uzini, de pe santiere, mereu hărățuți de poliție, mereu silii să-și apere drepturile la muncă și la pline prin greve înăbușute cu mitraliera, prin procese la curțile marțiale, prin condamnările la temniță cu diuimul. Admirabil progres și reconfortantă civilizare, dirijată de aceeași „monstruoasă coaliție” după chipul și asemănarea ei, cu măsuriri de urne electorale, de legi, de reforme, cu imprumuturi externe, cu pretinse investiții, de vizinare a bunurilor țării și de ipotecare a viitorului, cu inflație, conversiuni, cu inspecții financiare și strănăități, curbe de sacriificiu, cu scandaluri periodice: Skoda, Telefoane, chibrituri, C.A.M., șosele, furnituri militare, rebutul fabricilor de avioane — sinistrelle scrie zburătoare! Glorioasă țară epocă doar nu-i depărte. Numai cincisprezece ani încă neîmpliniți ne despart.

Fără îndoială „progres și civilizare” în pas cu timpul. În pas cu timpul trustrilor și frenzelei de acapărări după sistemul celui mai tipic colonialism. Adică aventuroasă, lacome și mereu falimentare întreprinderi bancare. Adică perimete petroliere, exploatari miniere și forestiere, adică un pospai de industrie națională cu capital străin, adică o sumedenie de societăți anonime cu acțiuni cotate la burz, cu cuposere și jetoane în consiliile de administrație pentru stipendiții indigeni și cu veniturile absorbite de tenaculele monopolurilor de peste granițe. Adică același record de analfabetism și de mortalitate infantilă, cu suplimmentul proletarietății țărănilor, cu proletarietatea șomerilor intelectuali, cu zecile și sutele de mii de muncitori din mine, din fabrici, din uzini, de pe santiere, mereu hărățuți de poliție, mereu silii să-și apere drepturile la muncă și la pline prin greve înăbușute cu mitraliera, prin procese la curțile marțiale, prin condamnările la temniță cu diuimul. Admirabil progres și reconfortantă civilizare, dirijată de aceeași „monstruoasă coaliție” după chipul și asemănarea ei, cu măsuriri de urne electorale, de legi, de reforme, cu imprumuturi externe, cu pretinse investiții, de vizinare a bunurilor țării și de ipotecare a viitorului, cu inflație, conversiuni, cu inspecții financiare și strănăități, curbe de sacriificiu, cu scandaluri periodice: Skoda, Telefoane, chibrituri, C.A.M., șosele, furnituri militare, rebutul fabricilor de avioane — sinistrelle scrie zburătoare! Glorioasă țară epocă doar nu-i depărte. Numai cincisprezece ani încă neîmpliniți ne despart.

Fără îndoială „progres și civilizare” în pas cu timpul. În pas cu timpul trustrilor și frenzelei de acapărări după sistemul celui mai tipic colonialism. Adică aventuroasă, lacome și mereu falimentare întreprinderi bancare. Adică perimete petroliere, exploatari miniere și forestiere, adică un pospai de industrie națională cu capital străin, adică o sumedenie de societăți anonime cu acțiuni cotate la burz, cu cuposere și jetoane în consiliile de administrație pentru stipendiții indigeni și cu veniturile absorbite de tenaculele monopolurilor de peste granițe. Adică același record de analfabetism și de mortalitate infantilă, cu suplimmentul proletarietății țărănilor, cu proletarietatea șomerilor intelectuali, cu zecile și sutele de mii de muncitori din mine, din fabrici, din uzini, de pe santiere, mereu hărățuți de poliție, mereu silii să-și apere drepturile la muncă și la pline prin greve înăbușute cu mitraliera, prin procese la curțile marțiale, prin condamnările la temniță cu diuimul. Admirabil progres și reconfortantă civilizare, dirijată de aceeași „monstruoasă coaliție” după chipul și asemănarea ei, cu măsuriri de urne electorale, de legi, de reforme, cu imprumuturi externe, cu pretinse investiții, de vizinare a bunurilor țării și de ipotecare a viitorului, cu inflație, conversiuni, cu inspecții financiare și strănăități, curbe de sacriificiu, cu scandaluri periodice: Skoda, Telefoane, chibrituri, C.A.M., șosele, furnituri militare, rebutul fabricilor de avioane — sinistrelle scrie zburătoare! Glorioasă țară epocă doar nu-i depărte. Numai cincisprezece ani încă neîmpliniți ne despart.

se realizeze făgăduielile Unirii de acum un veac. De astădată într-o cadență așa de rapidă, pe-un plan atât de vast, cu o mobilizare de energii atât de multiple în toate domeniile, încît depășesc cele mai himerice visuri ale luptătorilor din 1859, care se multumeau cu așa de puțin. „Vroim să ne răscumpărăm... să nu mai fim ai nimărui, să fim numai ai țării și să avem și noi o țeară!”

Toamă aici și aceasta e cheia miracolelor pe care le trăim, dacă miracole se pot numi. Multimile muncitorești urgisite de odinoră, nu mai sînt proprietate nimărui. Sînt ale țării. Au înfîșșit și ele o țară.

Ceea ce atunci nu s-ar fi încumetat să nădăjduiască vreedată, nici în cele mai himerice visuri. Poporul eliberat de „monstruoasa coaliție”, care-l sugruma elanul și îl țintina toate izvoarele viei în smircurile demagogice fătarnice, în lîlnelile afaceriste, în provizoratul și improvizatiile de la an la an și de la buget la buget, chemat deodată la faptă și îndepliniri, n-a pregetat o clipă să-și arate măsura, să-și dovedească vreednicia, să-și despice o cale avîntată spre înălțimi și lumină. Nu-l mai stînghereau, nu-l mai împuținau, nu-l mai amenințau nici oprosirile dinlauntru țării, nici vrăjmășile din afară. Dimpotrivă. Înlauntru cîrmuirea muncitorească îl pune la îndeplină toate mijloacele materiale și spirituale, da, și spirituale principale, să-l ferească de împleticiri și sterile abateri. În afară, a simțit mereu solidaritatea și îndemnul, pîda experientelor fructuoase, din întreg lagărul socialist al muncii constructive și al păcii din acest început de eră atomică și cosmică.

Toate coordonate, disciplinate, dirijate în timp, pentru a tîmdui mai înții rînille și lipsurile trecutului, pentru a stimula paralele erugile și potențialul viitorului. Lesne

Abia în acești cincisprezece ani neîmpliniți a venit și veleatul să

Abia în acești cincisprezece ani neîmpliniți a venit și veleatul să

Abia în acești cincisprezece ani neîmpliniți a venit și veleatul să

Abia în acești cincisprezece ani neîmpliniți a venit și veleatul să

Abia în acești cincisprezece ani neîmpliniți a venit și veleatul să

BUCUREȘTI 22, 23 și 24 IANUARIE 1859

Spicuirii din descrierile unor martori oculari, din presa vremii și din relatările unor istoriografi ai Unirii

„Unirea, domnilor, eu nu recunosc nimănui dreptul să zică că e actul său individual, proprietatea sa exclusivă: unirea e actul energic al întregii națiuni române... și de aceea, domnilor, nici, chiar domnitorului (Alexandru Ioan Cuza) dar încă unul simplu particular nu-i recunosc și nici nu-l voi da vreo dată dreptul acesta de a zice că el a făcut singur unirea. Nu, domnilor, unirea națiunilor a făcut-o.”
Mihail Kogălniceanu (din cuvântul rostit în ședința camerei din 9.II.1863).

In Moldova, candidatul partidei naționale — colonelul Alexandru Cuza — a fost proclamat ca domn al Moldovei, la 5 ianuarie 1859 sub numele de „Alexandru Ioan I”.

In Tara Românească, Adunarea electivă s-a întrunit în zilele de 22, 23 și 24 ianuarie 1859, când — prin alegerea ca domn tot a lui A. I. Cuza — a fost înfăptuită unirea Țărilor Române. Acțiunile patriotice unirii ale guvernului și deputaților conservatori — ce dețineau majoritatea în Adunare — au putut fi paralizate numai datorită sprijinului hotărât al maselor populare, care, în acele zile istorice, și-au impus, cu tărie, punctul de vedere. În cele ce urmează, prezentăm cititorilor câteva momente din timpul ședințelor Adunării electivă din Tara Românească — așa cum au fost descrise de martorii oculari. In presa vremii ori în relatările unor istoriografi ai Unirii.

22 IANUARIE

După cum precizăză documentele, în momentul deschiderii Adunării electivă circa 30.000 meseriași, mici negustori, țărapi, țărani din împrejurimile Bucureștiului s-au adunat pe dealul Mitropoliei pentru a-și afirma punctul lor de vedere. Porțile palatului adunării sînt păzite de unități militare.

Publicistul N. T. Orășanu, (O pagină a vieții mele — zilele

de 22, 23 și 24 ianuarie 1859) participant activ la aceste evenimente, povestește cum a izbutit să introducă în curtea Mitropoliei, pe o intrare laterală și printr-o spărtură a gardului, vreo 7-800 oameni, care au asaltat dinlăuntru paza militară a porților; în citeva minute, — relatează el — „poporul dele năvală cu strigări asurzitoare de „ura”, căci succesul era al lui și cîștigase victoria asupra avangardei. Politia era învinsă cu desăvîrsire și intrarea pe viitor, liberă oricui... Scoalarii și callele de cismari țară cei ce luară partea cea mai activă la deschiderea porților”.

„Poporul nu mai presintă o adunătură de oameni, ci o Mare vie, ale cărei valuri abea se duteau mica, și care amenința să năvălească pe usi și pe ferestre în Camera, ca să-și susție drepturile și principiul său”. (N. T. Orășanu — op. cit.).

23 IANUARIE

Ziarul „Patria” nr. 22/1859. „Intră în ziua de 23 ianuarie, la ora 11, deputații se duc la Adunare. Un batalion de ostire ocupă partea de răsărit a curții Mitropoliei. Porțile sînt închise și păzite cu seninătate de dorobăni de ai politiei. Poporul începe a se aduna pe

sesurile dealului Mitropoliei: voiesă să intre, dar nu se dă voie decît aceluia cu bilete. Profund de venirea episcopului de Buzău, poporul trece peste santinele și porțile nu se mai închid, curtea Mitropoliei este lăsată de popor. Semnalul se dă și un alt batalion vine asupra Mitropoliei.

„Intră aceste, camera se deschide. Discuțiile se încep din capăt; dar este întreruptă de strigătele poporului de afară. Se trimite o deputațiune, ca să întrebe cererea poporului. Poporul întreabă: ce cauți ostirea? și cere depărtarea ei. Adunarea învîltă pe spătarul (carele este și deputat) ca să dea ordin ostirii să se debarăseze. Poporul amenință să pătrundă în Adunare... urlete și poclăriiri infiricose... vor să spargă ușile clopotniței și cer să tragă clopotele... Spătarul dă ordin și batalionul, carele începuse a intra în curtea Mitropoliei se întoarce...”

„Cu toată asprimea guvernului, locuitorii săteni, în mici cete, se strecură și vin în capitală: se vorbește că au să vie de prin toate lăduțele. Pe la 8 ore seara, ca vreo două mii de țărani intră pe bariera Colentina, agățîndu-se de zăbrelele doro-băni. Aceștia fuseseră duși acolo ca să vegheze și nu mai vie țărani. Țărani îi surprinseseră, și cer deapans lor, pentru maltratarea ce au făcut confratrilor lor în ziua de 21 ianuarie. Atunci, intru adevăr, vreo 300 de țărani veniau liniștiți în București. Dorobănițean, din ordinul guvernului, îi ocotea și închizîndu-i în zidurile zăhanale, îi maltrata neonteneș...”

Martori oculari notează că șuvoiul de țărani și țărapi, a protestat împotriva prezenței armatei, cu strigăte de „Trăiască libertatea”, „Jos tiranii”, „Orășanu, care se află în frunte, intră în Adunare, strigînd: „Goniți ostirea, domnilor, sau nu mai răspundem de viața dumneavoastră”.

A. D. Xenopol, („Istoria Românilor din Dacia Traiană”): „In zilele de 22 și 23 mai ales de 23 ianuarie, prețuia alegelei, o mulțime însemnată de oameni se grămădise în curtea Adunării și chiar rufid cordonul de ostire adusă spre a apăra adunarea pătrunseseră în sala dezbaterilor. Despre această „îmbulzire” a poporului vorbește un ordin al capului ostirii, B. Vlădoianu, către colonelul Macedonschi, în care ordin îi spune că „la trebuință să se împăștie lumea cu orice preț”.

„Acest puhoi de oameni nu avea însă în ziua de 23 nici o ființă prozită: nu cerea să se aleagă nimeni, deoarece nici partidul național nu-și fixase candidatul. Negativ era însă hotărît: nu vroia să se aleagă nici unul din foștii domni, nici din odraslele lor. Așa se explica însemnătatea fluierăturii ce înțîmpinara pe caimacami, cunoscuti partizani ai domnilor vechi...”

Noaptea spre 24 ianuarie. Ziarul „Patria” nr. 22 1859: „Peste noapte, tot orasul e în mișcare. Poporul, în cete mari, se poartă pe ulițe. Patrulele se preumblă, și nu culează să atace pe nimeni. Ferestrele Caimecanului sînt vizitate cu artele... un gămăt surd răsună din toate în toate inimile. „Răscălmășii se retrag în palatul domnesc, unde strîmesele se îndoaiesc și soldatii primesc ordine a încălca armele cu gloante și

a da foc asupra oșoaurului, cînd ar culeze să calca palatul... Cu toate aceste nici un escos, nici o neorinduală din partea poporului... Dar cine poate prevedea ce o să fie a doua zi?”.

24 IANUARIE

Ziarul „Steaua Dunării” nr. 26/1859: „Iată a treia zi și poporul tot în picioare! Dumnezeu, ce popor este poporul român! Cînd se inspiră de vre-o idee, cînd are vre-o bănuială, uită toate interesele private și se consacră numai pentru triumful cauzei comune.

„Astă noapte, pe cînd poporul se purta pe ulițe, iar deputații se adunau, cînd colo, cînd dincolo, în conciliabuluri, s-a răspîndit vorba că majoritatea reacționară, pe a doua zi, avea să proclame Domn pe Bibescu... și să ouie mina pe guvern. Poporul, de cum s-a făcut ziua, se adună pe dealul Mitropoliei, în mai multe mii. Pe la 8 ore, ostirea se apropie... Soldații declaraseră că, de se va proclama Bibescu, pun armele jos: poporul simțea că deputații partidului național erau hotărîți să proclame și ei un Domn și apoi să facă anei la popor...”

„Cînd poporul se adună în ziua alegelei la Mitropolie, el veni cu gîndul hotărît de a cere alegerea lui Cuza de domn al Munteniei. Aceasta se vede din mai multe izvoare. Așa Bollic șine în Reforma că politia ar fi vrut să bată pe acei ce, la 24 ianuarie 1859, strigau pe dealul Mitropoliei: „să trăiască Cuza”, iar Tribuna romîni arată că „Presiunea poporului a creat pe domnul Principatelor Unite”. Bolinteanu spune de asemenea că „poporul capitalei Munteniei manifesta ideea în favoarea Unirii Țărilor Romîne, prin alegerea domnitorului Moldovei”. Valentinianu arată chiar că „se luase hotărîrea de comitetul unionist, ca îndată ce conservatorii sau alții din camera ar persista în alegerea lui Bibescu, să treacă poporul din curtea Mitropoliei, unit cu poporul din Filarete, să năvălească în cameră și să-l silească a proclama ales pe alesul Moldovei”. (A. D. Xenopol — op. cit.).

„Cînd trebuia să se aleagă domnul, guvernul luă măsura de a înconjura camera cu un corp de armată care avea ordin să tragă asupra mulțimei la caz de vroi să pătrundă cu de-a sila în localul deputaților. Capii partidului național însă se înțeleseseră cu colonelul Vlădoianu ca să execute atare ordin, și cînd poporul se îndreptă în intrarea Mitropoliei în ôasul de gardă să treacă neîmpotruct. Măcelarii se erau în mare număr începînd în chip însemnat să-și ascuțeau cuțitele cu mare ouiet. Deputații speriați de presiunea poporului, cu toate că erau hotărîți să-și dea glasurile lui Bibescu, volară cu totii, de teamă, pe Cuza”. (A. D. Xenopol — op. cit.).

După cum relatează consutul Ifran (Continuare în pag. IV-a, col. 3-4)

THEODOR AMAN Hora Unirii la Craiova

O SUTĂ DE ANI

de acad. MIHAI BENIUC

Piatra de temelie a oricărui așeză-mint omenească este sfințită. Unirii poporului nostru într-un stat național unic i s-a pus temelie cu un veac în urmă, pentru ca ducerea la capăt a acestei istorice fapte să se fi împlinit abia în zilele noastre.

Noi preamărim cu prilejul centenarului luptele înverșunate purtate de popor de-a lungul veacurilor împotriva tuturor asupritorilor și jecmănitorilor, pentru libertate și independență națională. Cinstim lupta plină de avînt, de acum un secol, a maselor populare pentru înfăptuirea Unirii, în care vedeau o cale spre eliberarea țării din suzeranitatea otomană și spre sfărîmarea jugului feudal. Cîntec aceluia care, o sută de ani în urmă, la 1859, realizînd năzuințe mai vechi, exprimate de înaintași iubitori de țară și de popor, au încheiat înția oară vatra pe care s-a înălțat apoi steagul independenței naționale și s-au desfășurat, lărgindu-se, toate luptele ce au dus la statul român de azi, la Republica Populară Romîni!

Nimeni nu va uita vreo dată numele unor mari iubitori ai poporului acestuia care, pătrunși de marile idei democratice și progresiste ale veacului lor ca M. Kogălniceanu, Alexandru Ion Cuza, Alecsandru, Bollic, Bolinteanu, Rosetti, Negri, Mălinescu, au fost în fruntea luptei pentru înfăptuirea unirii.

Unirea era cerută de necesitățile istorice ale poporului român ca un pas hotărîtor spre independența sa și o bază a dezvoltării sale viitoare. Ea s-a produs în urma unor lupte grele ale forțelor progresiste împotriva negrei reacțiuni.

Unirea reprezenta pentru masele populare doar un început, un punct de pornire. Poporul vedea în ea puțina dobîndirii pămîntului, a izbăvirii de jugul boieresc, a cucierii independenței naționale. Totodată însă se temea ca nădejdele și așteptările gale să nu fie înșelate.

Temerea lui Moș Ion Roată și a altor reprezentanți ai maselor ca de pe urma Unirii să nu tragă folosolele tot vechi asupritorii s-a dovedit pe deplin întemeiată.

De ce această temere s-a adevărat? Pentru că cea mai mare parte a burgheziei a încheiat tirgul ticălos cu moșierimea pe spinarea poporului muncitor și a țării. Pentru că cele două clase exploatare au făcut o unire a lor, în frunte cu hrăpăreția otomană și spre sfărîmarea jugului feudal. Cîntec aceluia care, o sută de ani în urmă, la 1859, realizînd năzuințe mai vechi, exprimate de înaintași iubitori de țară și de popor, au încheiat înția oară vatra pe care s-a înălțat apoi steagul independenței naționale și s-au desfășurat, lărgindu-se, toate luptele ce au dus la statul român de azi, la Republica Populară Romîni!

Regimul burghezo-moșieresc a fost o tragică plagă pe trupul acestei țări. Storcînd vîlaga și bogățiile poporului, clasele exploatare i-au adus pe oamenii muncii într-o grea sărăcie și mizerie.

Cînd împotriva orînduirii exploatare se ridica clocutul mincii populare, asupra piepturilor goale ale oamenilor muncii se îndreptau gurile negre și lacome de vieți ale tunurilor și puștilor. Cu oube au răspîlțit jecmănitorii țării pe țărani răsculați la 1907. În valuri de singe au înăbușit grevele și demonstrațiile muncitorești în Piața Teatrului, la Lupeni, la Grivița.

Săvîrșind cea mai grea trădare de țară, clasele exploatare vinduau la meazt către imperialismul străin independența națională. Tara era menținută în inapoiere economică și culturală, în stadiul plugului de lemn.

În acest răstimp însă, luptînd cu greutăți colosale, s-a cîlțit clasa muncitoare. După primul război mondial, după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și ca urmare a creșterii avîntului revoluționar al maselor, s-a format partidul clasei muncitoare, care a organizat și condus timp de aproape patru decenii lupta maselor de muncitori și țărani pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc, pentru interesele poporului muncitor.

Partidul comunistilor s-a dovedit singurul partid care a vrut și a fost în stare să conducă masele la cucerirea puterii, la înlăturarea monarhiei, la realizarea reformei agrare și lichidarea proprietății moșieresti, la smulgerea mijloacelor de producție, a transporturilor, a băncilor din miniele capitaliștilor, pîndu-se apoi în fruntea construcției unui viitor fericit, socialist, Nimeni n-a luptat mai intens și mai cu succes pentru bunul trai al oamenilor, făcînd dînt-o țară înapoiată, semicolonială și aservită capitalismului străin, o țară în plin progres pe drumul socialismului. Numai în aceste

Documentele arată că încă din pe-

Desenul pe care-l reproducem mai sus (apărut în revista „Bondarul” nr. 8 din anul 1851) ogîndinește poziția țărănimii față de Unire, satirizînd șovăsiile reprezentanților boierilor și ai burgheziei.

Aspecte ale luptei țărănimii pentru pămînt pe vremea Unirii

conf. univ. GH. GEORGESCU-BUZAU

Țărănimia a fost pătura care a adus contribuția cea mai însemnată la lupta pentru înfăptuirea unirii țării romîne.

Pentru țărani romîni, care trăiau într-o cruntă mizerie și împlăcarea, actul unirii avea o largă semnificație: acesta trebuia să însemne punctul de pornire al unor mari prefaceri sociale care să elibereze sutele de mii de clăcași din jugul iobăgiei, să-i facă stăpîni ai pămîntului pe care-l munceau în sudorele fruntii.

Nu tot așa priveau unirea boierimea și cea mai mare parte a burgheziei. Aceștia vedeau în noul stat creat un instrument de asuprire mai departe a poporului. Dezvăluindu-și poziția reacționară, cei mai mulți dintre reprezentanții burgheziei au continuat pacticarea cu boierimea și s-au opus din toate puterile înfăptuirii reformei agrare.

În felul acesta, coaliția majorității gheziei cu moșierimea se împotriva una dintre laturile fundamentale ale luptei purtate de masele populare pentru unire. Nădejdea maselor în schimbarea de lădărie a unirii țării romîne este astfel exprimată în petiția „obștei locuitorilor” de pe moșia Comănești (Bacău) din 16 aprilie 1859, movie aflată în stăpînirea „cucoanei” Catina Ghica: „toți asupriții de felul nostru cred că cu întronarea unui domn pe două țări romîne, astăzi s-a schimbat și tot sistemul trecutului și au murit și toate relele din țară... Așa credeam... și așa crede tot poporul”. Mai departe, adaugă însă mîhnit că starea de lădărie continuă „ca în vremea bătrîneli feudalități”. Constatări asemănătoare se găsesc în multe alte jalbe ale țărănilor de după 24 ianuarie 1859.

Intr-adevăr, „bătrîna feudalitate” și-a prelungit existența și după 24 ianuarie 1859. În același timp, lărgirea și consolidarea pieței in-

terne în urma Unirii țărilor romîne au înlesnit atât dezvoltarea comerțului intern, cit și a celui exterior. În primul an după Unire, a cîștigat în anul 1860 exportul s-a ridicat la suma de 116.166.487 lei pentru ca în anul 1868 să atîngă suma de 198.025.684 lei, ceea ce reprezintă o creștere de aproximativ 70 la sută în decurs de 9 ani. Acest surplus de producție cerealiară pentru export a fost obținut de maril proprietari prin agravarea exploatării clăcașilor.

Împotriva asupririi multilaterale și crescînde, țărani își intensifică lupta. Dosare masive privitoare la așa-zisele „strămături” și care se află în Arhivele Statului, arată propozițiile ce luase nesupunerea țărănilor de a mai lucra pămînturile moșierilor. Astfel, 8 clăcași de pe moșia Slobozia-Zorleni (Tutova) sînt reclamați la 22 aprilie 1859 de „hătămănea” Ruxandra Roznovanu că „sînt depravați și se dedau la tot felul de necuviințe, ba fac și legi”. Proprietarul C. Catargiu acuză pe 10 clăcași de pe moșia „Jonăștea” (Teacu) la 6 aprilie 1859 că sînt „răsvătritori” și că îndemnă pe ceilalți locuitori „să se răscolească spre a dobîndi drepturi”. La Prigoreni (Iasi) 4 dintre clăcași sînt învinuți că „semeti și nesupus la îndatoririle lor” (Iarna 1862).

Exemplele sînt nenumărate, reflectînd aproape un fenomen de masă. Pentru a lichida aceste focare locale de rezistență, proprietarii și a renendașii se folosesc de legiuirile din anul 1851, care le îngăduiau să ceară strămătură de pe moșii atît a clăcașilor „îndărătnici” sau „înstigatori” cit și a aceluia pentru care — cîcă — n-ar mai avea loturi disponibile.

Pentru a izgoni o parte din clăcași, proprietarii și arendașii recurg la o

teroare de nelînchiplu, cu complicitatea autorităților locale. Ei pun să li se dărîme clăcașilor casele, grajdurile vietilor, coșoarele; le iau vitele și bucatele, pentru a-i sili să-și ia lumea-n cap. Multe exemple de acest fel se întîlnesc în documentele vremii.

Țărani din Cîreșu (Vilcea) se valsează într-o petiție din 19 iunie 1863, adresată domnitorului, că proprietarul vrea să le ia „pogoanele ce le-am avut și le-am semănat în sine”. Ei adaugă că acesta „cu feluri de mijloace umbli și mijloacele ca să pleacă înșine, numai cu sufletele în oase”, ca și cînd ar fi „hiare sălbătice să trăim prin păduri, fără căpătîi”. În acest fel samavolnic, proprietarul mai izgonise încă 90 de locuitori „care n-au mai putut trăi pe moșie”. Voia să-l izgonească și pe ceilalți, amenințînd în „cașa comună” că „ne împușcă sau ne pune foc la case de ardem noi și copiii noștri”.

Și țărani din Schei (Dimbovitza) se plîng domnitorului în septembrie 1862 că „ni s-au dărîmat de d. zapci casele, pivnițele, grajdurile, coșoarele, că în iarna trecută au pierdut mai toate vitele și producțiile, neavînd unde li adăposti, că era să pierim și noi o sumă de suflete, în frig, fără locuință... Unli dintre țărani arată că moșierii li izgoneau pentru că se îngrijorau că „vine forma” și că astfel clăcașii vor rămîne proprietari ai pămînturilor ce le aveau în folosință cu dijmă.

De prelungirea calvarului țărănimii erau răspunzători în aceeași măsură atît reprezentanții boierimii cit și reprezentanții majorității burgheziei care, ca și boierii, nu era dispusă să rezolve problema țărănească prin împropietărire.

Încă din timpul divanurilor ad-hoc, reprezentanții majorității burgheziei, în frunte cu I. C. Brătianu, pactuasera cu reprezentanții

boierimii împotriva împropietăririi țărănilor. Într-un „program al clubului partidei naționale din București” difuzat în timpul divanului ad-hoc se recomanda doar „libertatea individuală și a muncii țărănu-lui”, formulă care excludea deci împropietărire. Chestiunea țărănească a fost apoi omisă, desigur intenționat, de Ion C. Brătianu, dintre „măsurile care nu sufar întîzieri” pe care le-a recomandat lui Cuza Vodă într-un memoriu ce l-a înaintat la venirea noului domnitor în București. Ce propunea I. C. Brătianu pentru îndreptarea situației țărănimii? „O educațiune îngrijită”! Puțîn li pîsa de mizeria în care se afla țărănimia. „Educațiunea” era o formulă demagogică, pe care I. C. Brătianu va repeta-o pînă la moartea sa. ori de cite ori va fi readusă în discuție chestiunea țărănească. E suficient să ne amintim însă de milioanele de analafabeți pe care-i număra țara noastră în timpul regimului burghezo-moșieresc, ca să ne dăm seama ce fel de „educațiune” s-au gîndit brătienii și burghezia ș dea poporului.

Abandonarea reformei agrare de către partidul „național” și pacticarea dintre acest partid și partidul conservator pe această temă, este astfel observată de D. Bolinteanu, care sprijinea reforma: „Partidul liberal, unit într-o idee politică cu boierii sau avînd a-și cîștiga, nu mai apăra acestă avîntă, astfel veni un timp cînd numai ziarul „Dimbovitza” în București (de sub redacția lui D. Bolinteanu — n.a.) și d. Kogălniceanu la Iași mai aminteau această mare chestie amînată”.

Reprezentanții majorității burgheziei au adoptat aceeași formulă în problema agrară ca și reprezentanții boierimii. Proiectul de reformă agrară, conceput în sens reacționar de comisia centrală de la Poșani, în anul 1860, prevedea „eliberarea” clăcașilor fără împropietărire, ceea ce însemna aruncarea țărănimii din lac în put.

Prezentat adunării legiuitoare în luna mai 1862, acest proiect a și fost votat în ședința din 11 iunie 1862, „ca o batjocură a aniversării zilei de 11 iunie 1848”, cum relatează contemporan, împotriva proiectului

și-a ridicat glasul său de protest Mihail Kogălniceanu, acuzînd pe autorii lui că veneau cu o lege care arunca pe țărani pe drumuri. Principiul care stătea la baza acestei legi era „libertatea brațelor și a proprietății”, transformîndu-i pe clăcași într-o „ceată de vagabonzi”, care rămînea totuși mai departe la discreția marilor proprietari, în condiții de exploatare mai grele decît în trecut. Adunarea legiuitoare formată în majoritate din reprezentanți ai marilor proprietari și elemente reacționare ale burgheziei, a votat însă legea. Numai că domnitorul Alexandru Ion Cuza a refuzat a o sancționa, proiectul neîmpăcînd „interesul național”, — după cum motivează însuși domnitorul.

În acest timp creștea presiunea maselor țărănești. Pentru a putea pași la înfăptuirea reformei agrare, domnitorul avea nevoie de un guvern care s-o sprijine. Acesta a fost guvernul Mihail Kogălniceanu, chemat la putere în octombrie 1863.

Dar și Kogălniceanu urma să guverneze cu aceeași veche adunare legiuitoare reacționară care volase legea din 11 iunie 1862. Spre consternarea acestor adunări, Mihail Kogălniceanu aduce în dezbateri proiectul său de reformă agrară în ședința din 16 martie 1864. Era „un hap anevoie de înghîțit” de către o astfel de adunare. „Intr-adevăr, nici n-avut să-l înghîțim”. În fata insistenței lui M. Kogălniceanu, adunarea a admis cu greu să intre în dezbateri proiectului, nu însă pentru a-l aproba. În sinul adunării s-a alcătuit o comisie pentru „examinarea” proiectului, formată din Lascăr Catargiu, Ion Brătianu, D. Cornea, I. Ghica și V. Bo-

erescu. Această comisie își depuse raportul în ședința Camerei din 13 aprilie 1864. Înfelegîndu-și „dificilia sa misiune” și țîndîd seama de „spiritul” ce a predominat în adunare încă de la ivirea proiectului, comisia „în unanimitate”, critică și respinge dispozițiunile însemnate. „Cari sînt de natură a compromite cele mai mari și mai viabile interese ale unei societăți bine organizate”, cum pretextează raportul, referîndu-se firește la interesele marilor moșieri. Ion Brătianu s-a înțeles asadar pe deplin cu Lascăr Catargiu, fruntașul conservator.

Proiectul n-a fost votat, adunarea preferînd să prezinte o moțiune de blam, pe care o pregătise mai dinainte, cu scopul — nerealizat însă — de a pune capăt guvernării lui M. Kogălniceanu.

Apărător al cauzei moșierilor, I. C. Brătianu, adresîndu-se în această adunare lui Kogălniceanu, declara: „Și dacă te-ai dus, domnule ministru, ca singurul apărător al țărănu-lui, adevăratul bine ce l-ai face nu stă în o bucată de pămînt... ci domul real ce l-am aduce este să-l dăm mijloacele prin care să poată lua o bună educațiune” (I. Brătianu a lăud din nou apărarea proprietății moșieresti în luna și ridicolul său articol intitulat „Cestiunea clăcașilor” publicat în acel timp în paginile zărilor „Romîni”. Prin aceasta, Brătianu a exprimat încăodată poziția reacționară a majorității burgheziei, care încheiea o „monstruoasă coalitie” cu moșierimea.

Damnitorul, împreună cu Kogălniceanu vor ajunge cîrînd la concluzia că pentru a trece la realizarea reformelor cerute de popor și în deosebi a reformei agrare, se impunea înlăturarea stîncii reacționare care le stătea în cale de peste cinci ani de zile, ceea ce au și făcut prin „lovitura de stat de la 2 mai 1864”.

(Continuare în pag. IV-a, col. 1-3)

„Așa înțelegeau boierii Unirea” — aceasta este explicația caricaturii apărute în revista satirică „Bondarul” nr. 16 din 1861.

Oamenii de știință cinstesc Centenarul

Vineri a avut loc în Capitală sesiunea științifică a Institutului de istorie al Academiei R. P. Romine, consacrată Centenarului Unirii Țărilor Romine.

La sesiune au participat academicieni, membri corespondenți ai Academiei R. P. Romine, cercetători ai Institutului de istorie al Academiei R. P. Romine și ai Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R., cadre didactice și studenți de la Facultatea de istorie a Universității „C. I. Parhon”.

Printre comunicările prezentate au fost: „Rolul maselor populare în fărâșirea Unirii Țărilor Romine” de Nichita Adănoaie, „Lupta pentru Unire a revoluționarilor exilați” (1848-1857) de Cornelia Bodea, cercetător principal la Institutul de istorie al Academiei R. P. Romine, „Atitudinea marilor puteri față de problema Unirii Țărilor Romine” de conf. univ. Sandu Vianu, „Un luptător pentru Unire: Moș Ion Roată” de Dan Berindei, cercetător principal la Institutul de istorie al Academiei R. P. Romine, „Condițiile interne economice și sociale care au determinat Unirea Țărilor Romine” de conf. univ. Gh. Georgescu-Buzău, și altele.

În aula „Mihail Eminescu” a Universității „Al. I. Cuza” din Iași a avut loc o sedință festivă organizată de filiala Iași a Academiei R. P. Romine împreună cu universitatea ieșeană.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. Ion Creangă, rectorul Universității din Iași care, după ce a relevat însemnătatea actului istoric de la 24 Ianuarie 1859, a subliniat că acest eveniment este strins legat de crearea Universității din Iași, cea mai veche universitate din țara noastră, înființată în 1860, prin tr-un decret al domnitorului Al. I. Cuza.

Sedința festivă a fost urmată de o sesiune științifică festivă în care au fost prezentate comunicările: „Frământările țărănești în Moldova în preajma Unirii”; „Orasul moldovenesc în preajma Unirii”; „Atitu-

dinea marilor puteri față de dubla alegere a lui Al. I. Cuza”; „Contribuția lui A. D. Xenopol la cunoașterea problemelor Unirii”; „Inercarea de pătrundere a capitalului francez în economia Moldovei în epoca războiului Crimeei și a Unirii”; „Unirea reflectată în literatură”.

În seara zilei de vineri a avut loc la Iași un concert al Filarmonicii de Stat „Moldova” din Iași. Programul a cuprins, printre altele, uvertura „Moldova” de Eduard Caudella și lucrarea „Unirea românilor” rapsodie ocazională pentru 24 Ianuarie de T. T. Burada.

La Filiala din Cluj a Academiei R. P. Romine s-a ținut o adunare celebră în cadrul căreia prof. univ. V. Cheresteșu, secretar științific al filialei Cluj a Academiei R. P. Romine, a vorbit în fața unei numeroase asistente formate din cercetători de la institutele și secțiile filiale, cadre didactice și alți oameni de știință din localitate, despre importanța istorică a actului Unirii Țărilor Romine.

După-amiază, în sala de conferințe a Bibliotecii centrale universitare a avut loc sesiunea de comunicări științifice a Institutului de Istorie al Filialei din Cluj a Academiei R. P. Romine.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. Constantin Daicoviciu, rector al Universității „Victor Babeș”, director al Institutului de istorie al Filialei din Cluj a Academiei R. P. Romine. Au fost prezentate comunicările științifice: „Importanța istorică a Unirii Țărilor Romine” de prof. univ. Victor Cheresteșu, „Ecoul Unirii Țărilor Romine în Transilvania” de conf. univ. Ștefan Pascu, „Emigrația maghiară în Unirea Țărilor Romine” de prof. univ. Edgar Balogh și „Ecoul Unirii Țărilor Romine în presa germană din Transilvania” de Carol Gollner, cercetător la secția de istorie din Sibiu, a Filialei din Cluj a Academiei R. P. Romine. (Agerpres)

IN ÎNTREAGA ȚARA

Adunări consacrate Unirii

În întreprinderile și instituțiile din întreaga țară au avut loc vineri adunări consacrate împlinirii a 100 de ani de la Unirea Țărilor Romine.

Evocarea luptei maselor populare sub conducerea elementelor înaintate ale timpului, pentru împlinirea aspirațiilor naționale și sociale a constituit pentru oamenii muncii participanți la aceste adunări un nou imbold în lupta lor pentru obținerea de noi succese în dezvoltarea și întărirea patriei noastre, pentru apărarea păcii.

La uzinele metalurgice „Republica” din Capitală, numeroși muncitori au ascultat expunerile tov. Gh. Petrolu, directorul general al uzinei.

Sute de muncitori de la uzinele metalurgice „Vasile Roșiță” au participat la adunarea consacrată Centenarului Unirii Țărilor Romine. Tov. Aurel Matei, președintele comitetului de întreprindere, vorbind despre importanța actului istoric de la 24 Ianuarie 1859, a arătat rolul istoric, politic și economic pe care

l-a avut Unirea Țărilor Romine în dezvoltarea ulterioară a României. Mii de muncitori de la uzinele „Clement Gottwald”, uzinele „Semănătoarea”, Filatura românească de bumbac, fabrica „Kirov” și de la numeroase alte întreprinderi din Capitală au participat vineri la adunările prilejuate de împlinirea a 100 de ani de la Unirea Țărilor Romine.

La Casa de cultură a studenților „Grigore Preteasa” în fața a numeroși studenți de la diferite institute și facultăți din Capitală, scriitorul Dumitru Almasu a evocat momente din lupta dășă de masele populare și intelectualitatea progresistă pentru înfiptuirea Unirii Țărilor Romine.

La Hunedoara furnaliștii, otelarii, laminarii și alți oameni ai muncii de la Combinatul siderurgic Hunedoara au ascultat conferința ținută de dr. Elena Iuga.

Manifestări consacrate Centenarului Unirii Țărilor Romine au mai avut loc la centrul minier Ghelari, la exploatarea carboniferă Tebea, întreprinderea „Ardeleana” — Alba Iulia și în alte întreprinderi. (Agerpres)

Aspect de la deschiderea Muzeului Unirii din Iași (TELEFOTO-AGERPRES)

Dezvelirea de plăci comemorative

(Urmare din pag. 1-a)

lei — muncitori, intelectuali, militari, studenți și elevi.

O placă comemorativă a fost dezvelită pe clădirea Marii Adunări Naționale, ridicată pe locul vechii clădiri unde în anul 1859 s-au desfășurat lucrările adunării electivă, care, sub președnia maselor, a ales la 24 Ianuarie pe Alexandru Ioan Cuza ca domn și în Țara Românească.

Pe placa comemorativă dezvelită pe clădirea Palatului Pionierilor sunt inscripse cuvintele: „În vechile case domnești de pe acest loc — dărmate în 1893, pentru a se ridica un nou palat — și-a avut reședința de vară Domnitorul Alexandru Ioan Cuza prin a cărui dublă alegere din 5 și 24 Ianuarie 1859 s-a înfiptuit Unirea Țărilor Romine”.

La festivitatea care a avut loc în str. Enăchiță Văcărescu nr. 7 a fost dezvelită o placă comemorativă pe

cașa unde a locuit ziaristul și scriitorul progresist N. T. Orășanu, luptător activ pentru Unirea Țărilor Romine.

Pe placa comemorativă dezvelită pe str. Smirndan nr. 39 este gravată următoarea inscripție: „În această clădire se afla în anul Unirii Țărilor Romine hotelul „Concordia” unde — în seara zilei de 23 Ianuarie 1859 — s-a hotărât dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza de către fruntașii Partidului Național ca domn al Țării Românești”.

Pe placa comemorativă dezvelită pe clădirea Palatului Pionierilor sunt inscripse cuvintele: „În vechile case domnești de pe acest loc — dărmate în 1893, pentru a se ridica un nou palat — și-a avut reședința de vară Domnitorul Alexandru Ioan Cuza prin a cărui dublă alegere din 5 și 24 Ianuarie 1859 s-a înfiptuit Unirea Țărilor Romine”.

La plăcile comemorative dezvelite, grupuri de pionieri au depus buchete de flori.

București — 22, 23 și 24 Ianuarie 1859

(Urmare din pag. 3-a)

cez Băclard... o teroare cuprinsese un anumit număr de deputați...”

„Deși era un batalion de miliție, un escadron de cavalerie și câțiva artiștii — relatează ziaristul rus A. Elisijin, martor ocular — această era numai formă, pentru că poporul și armata acționau pentru același lucru, cu singura deosebire că primul acționa deschis, iar cealaltă în ascuns”.

24 Ianuarie — după-amiază. Propunerea alegerii și în Țara Românească — ca domn — a lui Al. I. Cuza, propunere făcută în ședința secretă a Adunării, este acceptată de

deputații conservatori care, după cum relatează consulul austriac Eder, se temeau, înspăimântați de mase, „că nu vor păși în viața sala de ședință dacă nu se vor hotărî la acest vot de unire”.

Seara. Ziarul „Steaua Dunării”:

„Toate inimile bat. O presimțire de jericare însă învoșete toate fețele. Toți șoptesc; gurile oamenilor nu cutoază a vorbi tare. Nu trece un pătrar de oră, și prințul Dimitrie Ghica ese și spune că Camera s-a jurat în unanimitate să aleagă Domn pe Domnul ales al Moldovei. Atunci, porțile Mitropoliei se deschid și poporul se aruncă în lăuntrul cu miile, strigând: Cuza Domn! Ura Cuza!”.

Toate casele publice și private se iluminează. Lăutarii în toate părțile. Oștirea, cu puștile de-aumere, amestecată printre popor, se bucură de jericărea generală. Astfel, poporul, cu muzica, cu miliția, cu faclile aprinse, s-a purtat pe toate ulițele... și jucind hora unirei pe la toate răspintile”.

se în folosul poporului, burghezia și moșierimea detronează la 11 februarie 1866 pe Alexandru Ioan Cuza și aduc la cîrma țării hrăpărează dinastie de Hohenzollern. Aceasta a deschis calea unei și mai sălbatice oprămiri a poporului muncitor.

Decenii de-a rândul, luptele țărănești au muncit pentru pămînt și o viață mai bună au fost înăbușite în singe, de reprezentanții aceleorași clase care și în perioada Unirii s-au opus cu îndrăjire reformei agrare. Brătinești, Catargii au fost autorii masacrelor de la 1907, ei au ucis atunci cu sălbătie 11.000 de țărani.

Primită cu gloanțe ori de cite ori își cerea drepturile, țărănimea s-a convins că nu are de așteptat nimic bun de la clasele stăpînitoare. Țărănimea muncitoare s-a putut elibera de sub jugul burghezo-moșieresc, a putut pași pe calea ridicării nivelului ei de trai, numai alăturîndu-se luptei proletarietului, condus de partid.

Alianța clasei muncitoare cu țărănimea s-a încheiat puternic în lupta pentru instaurarea regimului democrat-popular și pentru înfiptuirea revoluționară a reformei agrare. Reforma agrară din 1945 a schimbat substanțial relațiile de producție în agricultură, a înlăturat definitiv rămășițele feudale, lichidînd pentru todeauna proprietatea moșierească.

Reforma agrară, înlăturarea dominației burgheziei și moșierimii, succesele industrializării socialiste a țării, au dat posibilitatea să se pășească pe o treaptă mai înaltă în dezvoltarea agriculturii, prin construirea socialismului la sate. Unindu-se de bună voie în gospodării colective, întovărășiri și cooperative și întărind necontenit alianța cu clasa muncitoare, țărânii muncitori dezvoltează forțele de producție în agricultură, introduc tot mai larg mecanizarea metodele agrotehnice avansate, și obțin recolte cu mult mai bogate ca în trecut, contribuind la fărâșirea unei vieți tot mai bune a întregului popor muncitor.

Nu este oare semnificativ că tocmai aceia care timp de decenii au

Ceea ce nu se vede pe hartă

De cite ori vrem să facem cunoscute marile realizări — construcții, uzine, linii ferate, hidrocentrale sau chiar noi orase — facem apel la hartă.

Sînt însă multe, foarte multe lucruri despre care hărțile tac. Poti verifica aceste lucruri doar la fața locului. Priviți o hartă a regiunii Baia Mare cu cîmpurile, munții, localitățile și apele înscrise cu litere mărunt. Cîteva sute de mii de romini, maghiari, ucrainieni, germani își duc viața aici. Părinții și bunicii lor, fie că e vorba de sătenii din se-surile Careilor sau de muntenii Rodnei, robeau deoptrivă pe moșiile sau în minele bogățiilor.

În minele înșiruite ca o salbă de mărgele la poalele munților, băieșii bîimăreni erau secerati de silicoză. Țărânii maramureșeni și cei din Oas piereau în floarea vîrstii din cauza pelagrei și a sîfilusului. În Oas, din tr-un copu, unul dacă apuca să zică mamă.

„Îar proprietarul de mine Pokol, ne mai stînd ce să facă cu banii, se apucase să-și pardosească sala de reședință cu galeșii de aur, postavesc cei în vîrstă, de prin partea locului.

Despre aceste lucruri nici o hartă nu vorbește. În schimb sînt elocvente datele statisticii regionale.

Prin 1932—1933, multe sate n-aveau școli, multe școli n-aveau învățători, iar sute de învățători erau șomeri. Azi, în toată regiunea nu există sat fără școală sau școală fără învățători. Azi, sînt școli în care se predă în limba maghiară, germană sau ucrainiană.

În regiune există astăzi 468 cămine culturale și 8 case raionale de cultură, în care activează zeci de formații artistice de amatori, de teatru, cor, dansuri. La bibliotecile cîminelor culturale vin zilnic să împrumute cărți, sute și mii de tineri sau bătrîni; sînt locuitorii acelorăși sate, în care în urmă cu un deceniu și ceva domnea întinericul nestîntite de carte. Nu mai au vad nici bolile sociale și profesionale în regiunea noastră; sînt aici 334 unități sanitare de toate felurile, înzestrate

PE SCURT de la corespondenții voluntari

În cadrul clubului de la șantierul naval din Turnu Severin se desfășoară o intensă activitate cultural-educativă. Cercul A.S.I.T. a organizat o serie de conferințe tehnice, s-au prezentat recenzii asupra unor cărți, printre care romanul „Mama” de Maxim Gorki. Corul șantierului naval a dat numeroase spectacole. La club se organizează campeonate de arhitectură, tenis de masă etc. (De la ARHITICA BĂGHINA, funcționar).

În satul Poiana Ilvei, raionul Năsăud, s-a constituit recent prin contribuția voluntară a cetățenilor o grădiniță de copii. Tot în acest sat, prin muncă voluntară, s-a mai construit o ființă și un padoc de 50 ml. pentru reproducători. La executarea acestor lucrări s-au evidențiat deputații T. Pop, I. Guzu și Mihăiță Creț. (De la LEON POP, țărăn muncitor).

Magazinele de desfacere a mobilei nr. 34 și 69 din cadrul O. C. L. Produse Industriale-Orădău au vîndut anul trecut o cantitate de 700 vagoane mobilă de diferite sortimente: 1526 de garnituri dormitoare, 675 garnituri camere combinate, 2030 garnituri bucătării etc. În primul trimestru al acestui an vor fi desfacute prin cele două magazine noi tipuri de mobilă. (De la SIGISMUND BLAU, responsabilul unității de mobilă nr. 69 Orădău).

cu aparatul modern și deservite de cadre medico-sanitare. În ultimii ani, industria regiunii s-a dezvoltat mult. Minele au fost modernizate, asigurîndu-se condiții bune de muncă. Prin introducerea perforajului umed, minerii au scăpat de teribila silicoză de care se îmbolnăveau înainte cam trei mîneri din patru. Cîștigul mediu al minerilor este astăzi cu 70 la sută mai mare decît în 1949.

Statul nostru a investit bani grei

DIN CARNETUL CORESPONDENTULUI

pentru dezvoltarea industriei regiunii. S-au înființat în anii democrației populare peste 50 de întreprinderi noi, iar cele vechi s-au dezvoltat considerabil. De pildă, uzina „Unio” din Satu Mare și-a mărit de patru ori capacitatea și produce utilaj greu minier, vagoane de cale ferată, mașini-unelte etc. Resursele locale sînt puse în valoare de întreprinderile industriale locale. Numai în 1958 acestea au produs materiale de construcții și bunuri de larg consum în valoare de 240 milioane lei.

Peste 38.000 de familii de țărani muncitori și-au unit pămînturile în 102 gospodării colective și mai bine de 470 întovărășiri agricole, zootehnice sau pomicole. Noi unități agricole cooperatiste se înființează în

fiecare săptămîna. Casele noi ridicate de colectivități au dublat aproape mărimea unor sate și comune ca Bereni, Păulești, Urziceni, Botiz și altele.

Îată ce spune Mihai Cufojan din comuna Tîrnavă despre viața de colectivist:

„Înainte vreme trăiam și eu ca toți sărăcuții. Pînă acum ureo 10—15 ani nici nu aveam după ce bea apă. Niciodată nu am apucat să tai și eu un porc la sfîrșitul anului. În casă aveam doar soba și o la-viță. Nici măcar un lighean nu aveam. De cînd sînt în gospodăria colectivă, am belșug în casă. Mi-am mărit casa, aia veche nu-mi mai ajungea. Am oacă, porc, păsări și podul plin de bucate. Fetei, cînd s-a măritat, i-am cumpărat mobilă ca la oras”.

Si dacă veți arunca o privire casa-i îndestulată nu veți vedea numai ligheanul smălțuit și prosopul plustă ci și multe alte semne ale unei vieți care nu seamănă cu cea de ieri. Cufojan și-a mărit casa. Alți zece mii de țărani și-au construit case noi în satele regiunii.

Dar despre toate acestea nici o hartă nu vorbește... Vremurile de azi ale regiunii sînt aveau celorlalte de ieri, fiu al acestor me-leaguri. Adu Endre: Poporul — iată-l —, de azi domni-vor fost călcați.

I. PLEAVA
corresp. „Scintei”

Redeschiderea Muzeului de istorie al orașului București

Vineri la amiază, în localul din bulevardul 1848, vechi monument arhitectonic al orașului, a avut loc festivitatea redeschiderii Muzeului de istorie a orașului București.

La festivitate au luat parte tovarășii Florian Dănilache, prim-secretar al Comitetului orașenes București al P.M.R., Constanța Crăciun, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, acad. prof. Petre Constantinescu-Iași, președintele subsecției de istorie a Academiei R.P. Romine, academicieni, membri ai Comitetului executiv al Statului popular al Capitalei, directori ai muzeelor din Capitală, ziaristi romini, corespondenți ai presei străine și alții.

Luînd cuvîntul, tov. Dumitru Diaconescu, președintele Comitetului executiv al Statului popular al Capitalei, a arătat că redeschide-

rea Muzeului de istorie a orașului București se face cu prilejul marii sărbători a poporului nostru Centenarului Unirii Țărilor Romine. Prin grija partidului și guvernului, Capitala scumpei noastre patrii se împodobește astfel cu un nou așezămînt de cultură. Expoziția permanentă a acestui muzeu care cuprinde peste 5.000 de piese ilustrează istoria vieții sociale și economice pe teritoriul și în jurul Bucureștilor, din cele mai vechi timpuri și pînă în epoca noastră, a construirii socialismului.

A laual apoi cuvîntul prof. I. Ionașcu, directorul muzeului, care a vorbit despre munca depusă de colectivul științific al muzeului pentru alcătuirea expoziției permanente. Cei prezenți au vizitat apoi sălile muzeului. (Agerpres)

Programul spectacolelor teatrale de la 26 ianuarie la 1 februarie 1959

TEATRUL DE OPERA ȘI BALET AL R. P. ROMINE
AIDA — marți, miercuri (orele 19);
BALETELE: „TRICORNUL”, „CONCERT IN FA” ȘI „LA PIATĂ” — Joi (orele 19,30); RĂPIREA DIN SERAI — vineri (orele 19,30); EVGHENII O-NEGHIN — sîmbătă (orele 19,30); FINTINA DIN BACCISARII — duminică (orele 11); TRUBADURUL — duminică (orele 19,30).
TEATRUL DE STAT DE OPERETA
VADUVA VESELA — marți, vineri (orele 19,30); LILIACUL — miercuri (orele 19,30); STUDENTUL CERȘETOR — Joi (orele 19,30); VINZATORUL DE PASĂRI — sîmbătă (orele 19,30); CASA CU TREI FETE — duminică (orele 10,30); CASĂTORIA SECRETĂ — duminică (orele 19,30).
TEATRUL NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE” (sala Comedia)
REVIZORUL — marți (orele 19,30); PESCARUȘUL — miercuri, vineri, sîmbătă (orele 19,30); HANGITA — Joi (orele 19,30); duminică (orele 15); BĂDĂRANII — sîmbătă (orele 16); duminică (orele 10); STEAUA FĂRĂ NUME — duminică (orele 19,30).
TEATRUL NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE” (sala Studio)
SALBATICII — marți, vineri, sîmbătă (orele 19,30); MINUNATA PĂNTOFĂREASA — miercuri (orele 19,30); sîmbătă (orele 15); OMUL CU MIR-

TOAGA — Joi (orele 19,30); duminică (orele 15); INSTITUTORII — duminică (orele 10); ARBORELE GENEA-LOGIC — duminică (orele 19,30).
TEATRUL ARMATEI (sala Magheru)
FINTINA BLANDUZIEI — marți (orele 20); FEMEIA ÎNDARĂTNICĂ — miercuri (orele 20); duminică (orele 16); LINGA POARTA BRANDEBURC — premieră — Joi, sîmbătă (orele 20); DESPOT VODA — vineri (orele 20); MAREA AVENTURĂ A LUI TOM SAWYER — sîmbătă (orele 16); ÎN-TERVENȚIA — duminică (orele 10); DE PARTEA CEALALTĂ — duminică (orele 20).
TEATRUL ARMATEI (sala Uranus)
IMPARȚITA LUI MACHIDON — marți (orele 19); miercuri (orele 20); O ZI DE ODIHNĂ — Joi (orele 20).
TEATRUL ARMATEI (sala Modern-C.C.A.)
CASĂTORIA — vineri, duminică (orele 20); O ZI DE ODIHNĂ — sîmbătă (orele 20); SUFLETE DE HIRTIE — duminică (orele 16).
TEATRUL MUNICIPAL (sala „M. Miller”)
SFINTA IOANA — luni, miercuri (orele 20); duminică (orele 10); URA-GANUL — marți (orele 20); A 12-A NOAPTE — Joi (orele 20); duminică (orele 16); DON CARLOS — vineri (orele 20); SOTUL IDEAL — sîmbătă, duminică (orele 20).
TEATRUL MUNICIPAL (sala „Filimon Sîrbu”)
TAKE, IANKE ȘI CADIR — miercuri sîmbătă (orele 20); duminică (orele 10 și orele 20); OMUL CARE ADUCE PLOAIE — Joi, vineri (orele 20).
TEATRUL TINERTELUI
SUFLETE TARI — marți (orele 20); VODĂ CUZA ȘI UNIREA — miercuri, duminică (orele 20); TINĂRA GĂRDĂ — Joi (orele 20); CRAVATA ROȘIE — vineri (orele 16); HOTEL — vineri (orele 19,30); ÎNSĂRTE MARGARITE — sîmbătă (orele 16); ULTIMUL TREN — sîmbătă (orele 20); duminică (orele 16); VIFORUL — duminică (orele 16).
TEATRUL DE STAT „C. NOTTARA” (sala Libertate)
NORA — marți, Joi (orele 20); LA TELEFON TAIMIRUL — miercuri, vineri (orele 20); GILCEVILE DIN CHIOGGIA — sîmbătă (orele 20 — cedat); duminică (orele 16); ÎN CAUȚAREA BUCURIEI — duminică (orele 10); ZBOARA CĂCORII — duminică (orele 20).
TEATRUL EVREIESC DE STAT
REVISTA REVISTELOR — Joi, vineri, sîmbătă (orele 20); SERBAREA LĂMPIOANELOR — duminică (orele 20).
ANSAMBLUL C.C.S. (sfr. Lipscani 53)
DIN CÎTECELE ȘI DANSURILE POPOARELOR — marți, Joi (orele 20); TE CINTAM, TE SLAVIM, I. I. BERTATE ȘI BALETUL „SĂRĂTOAREA PRIMAVERII” — sîmbătă, duminică (orele 20).
TEATRUL SATIRIC MUZICAL „C. TANASE” (sala Savoy)
TE AȘTEPT DISEARA LA CONCERT — luni (orele 20); duminică (orele 16,30); NUNȚA LA MĂNĂȘTIRE — marți, miercuri, sîmbătă, duminică (orele 20); REVISTA 58 — Joi, vineri (orele 20); duminică (orele 11 — cedat).
TEATRUL SATIRIC MUZICAL „C. TANASE” (sala Viteaz)
ÎNTRU NOI FEMEILE marți, miercuri, Joi, vineri, sîmbătă, duminică (orele 20).

Aspecte ale luptei țărănimii pentru pămînt pe vremea Unirii

(Urmare din pag. III-a)

Acesta a fost determinată de vaul recedînd al nemulțumirilor și frământărilor țărănimii care luau deseori forma unor răscoale locale.

Astfel în februarie 1859 izbucnește o răzvrătire la Bezdeaz (Dimbovia), unde clăcașii refuză în masă să mai presteze munca pentru arendaș. Pentru „pacificarea” a fost nevoie de doboranți. O altă răzvrătire s-a petrecut la Păltineni (Buzău) în noiembrie 1859. În primăvara și vara anului 1859, izbucnesc unele revolte printre țărânii din județele R. Sărat și din sudul județelor Dolj, Romanștii și Teleorman. Cu prilejul concentrării lor în companiile de grăniceri, ei au cerut ca mai întîi „fimele și copiii să le fie scutiți de clacă și de bicul boieresc”.

O puternică răscoală la care participă țărânii din județele Pruhova și Ilfov a izbucnit în ajunul zilei de 24 Ianuarie 1862, cînd a avut loc deschiderea parlamentului unic al României. În fruntea răscolei s-a aflat Mircea Mălăeșu, fost deputat al țărânilor din județul Ilfov în divanul ad hoc de la București. Amenințarea țărânilor răscolii că au pornit „să tale capul grangorilor ce nu tin cu țara” se potrivea în aceeași măsură atît „grangorilor” boierimii, cît și „grangorilor” burgheziei. Țărânii răscolii s-au îndreptat asupra Bucureștilor, unii dintre ei declarînd că veneau „ca să scape de boierii care li stăpînesc și să ceară despărțarea lor din stăpîneria țării, precum și ca să scape odată de belicurile ciocorilor proprietari, făcîndu-se ei stăpîni moșilor”.

În primăvara anului 1863, clăcașii din Băilești (Dolj), moșie a familiei Știrbei, se răzvrătesc din cauză că le-a fost arat de către „proprietar” izlazul destinat vitelor lor. Era și acesta un sistem des practicat de moșierii în acea vreme pentru a-i de-

O sută de ani

(Urmare din pag. 3-a)

jezmănit această țară, menținînd-o în grea înapoiere, și care înceasează acum tantiebele trădării la casele diferitelor oficine imperialiste — tocmai el își varșă a cămașa veni-ului împotriva izbuzilor dobîndite de poporul muncitor? Acum cîteva zile una din preceatele slugile imperialiste, se jeluia cu lacrimi de crocodil la postul „Europa liberă”.

„Dezvoltarea mai mare care se dă industriei grele nu folosește muncitorului... Dezvoltarea industriei grele nu este în interesul țării pentru a-i asigura independența sa economică și politică...” Cum nu le crapă obrazul de rușine, cînd poporul nostru în anii democrației populare. În anul 1959 industria țării noastre va produce de cinci ori mai mult decît în 1949. Întreaga țară este împințită cu minunate construcții ale socialismului. Regiuni odinioară ținute în adîncă înapoiere — Moldova, Oltenia, Dobrogea — se industrializează, se acoperă de rețeaua dătoătoare de viață a firelor electrice. Pe ogoare lucrează sute și sute de tractoare și un număr tot mai mare de țărani muncitori pășesc pe drumul transformării socialiste a agriculturii — druseșcă pe o treaptă mai înaltă în dezvoltarea agriculturii, prin construirea socialismului la sate. Unindu-se de bună voie în gospodării colective, întovărășiri și cooperative și întărind necontenit alianța cu clasa muncitoare, țărânii muncitori dezvoltează forțele de producție în agricultură, introduc tot mai larg mecanizarea metodele agrotehnice avansate, și obțin recolte cu mult mai bogate ca în trecut, contribuind la fărâșirea unei vieți tot mai bune a întregului popor muncitor.

Sînt foarte supărați transfuzii de la „Europa liberă” că „...economiiști comunisti compară de multe ori dezvoltarea economiei între 1949-58 cu situația din 1938”. Le strică toate socotilele această comparație, deoarece ea scoate în relief un progres atît de uriaș cum regimul exploatorilor nu realizase în decenii și secole.

Luptele îndelungate ale poporului pentru libertate și independență, strădania mărețată de acum un veac a luptătorilor pentru unire nu s-au irosit în zadar. Ceea ce ei au început a fost dus la capăt și cu mult depășit de clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub călăuzirea partidului. Peste țara unită, peste poporul care-și croiește liber

drumul în istorie, se desfășoară steagul victorios al muncii pe care nici un vînt potrivnic nu-l poate doborî și care luminează departe, spre viitor, pașii poporului pe strălucitoarea cale a socialismului și a păcii. Avem marea fericire de a pași pe acest drum min

Muncă perseverentă — rezultate însemnate în industrie și agricultură

În întâmpinarea Congresului al XXI-lea al P. C. U. S. Spre comunism!

GEO BOGZA

La Timișoara, în sala clubului CFR, a avut loc în zilele de 17 și 18 ianuarie conferința regională de partid. Sute de delegați, aleși în conferințele raionale și orașenești de partid, au analizat cu un înalt spirit de răspundere rezultatele obținute de comitetul regional și de organizațiile de partid din regiune în conducerea economiei, transformarea socialistă a agriculturii, dezvoltarea științei și culturii, îmbunătățirea stilului și metodelor de muncă ale organizațiilor de partid, educarea marxist-leninistă a oamenilor muncii etc.

Lucrările conferinței au fost caracterizate de aprecierea unanimă că în regiunea Timișoara — datorită conducerii competente a industriei, agriculturii și culturii de către comitetul regional de partid — socialismul a cucerit poziții înalte. În cuvintele celorlalți delegați la conferință și-au exprimat devotamentul față de Comitetul Central al partidului în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, recunoștința pentru grija manifestată în permanență de conducerea partidului pentru dezvoltarea economică, culturală și socială a regiunii.

Din dăruirea de seamă și din cuvintele participărilor la dezbateri a reieșit că în ultimii doi ani comitetul regional de partid, organele și organizațiile de partid s-au ocupat cu mai multă competență de conducerea economiei, au analizat aceste probleme în profunzime și printr-o muncă politică susținută au reușit să mobilizeze pe oamenii muncii la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan. Din inițiativa comitetului regional de partid s-au organizat plene ale comunistilor de la Combinatul metalurgic Reșița, uzinele metalurgice „Gh. Dimitrov” din Arad, întreprinderea carboniferă Anina etc. care au dezbătut temeinic probleme legate de sporirea producției de oțel, vagoane, cărbune cocsificabil etc. După analiza făcută de comitetul regional de partid, muncii din Anina și Ponor și-au îmbunătățit simțitor munca. Desi în primele luni ale anului 1959 ei rămăseseră în urmă cu planul de producție, totuși — după ajutorul primit din partea comitetului regional de partid — ei au reușit să recupereze integral restanțele și, în plus, au dat peste plan 6.700 tone cărbune, realizând economii în valoare de 2 milioane lei.

Că o urmare firească a îmbunătățirii conducerii activității economice de către organizațiile de partid din întreprinderi, colectivele de muncitori, tehnicienii și inginerii de la oțelăria uzinelor „Oțelul Rosu”, furnalelor și laminarelor Reșiței, uzina de construcții metalice „Bocsa Română”, întreprinderea minieră „Boca Vasilevi”, uzinele textile „30 Decembrie”-Arad și altele, au cucerit steagul de unități frunțase pe ramură.

Comitetul regional de partid a îndrumat organele și organizațiile de partid să acorde mai mare atenție reducerii consumurilor specifice. Au luat naștere inițiative prețioase cum este aceea a tineretului de la Reșița, de economisire a oțelului, inițiativă care s-a extins și la alte întreprinderi din regiune.

Așa cum era și firesc, conferința a acordat o mare atenție sporirii producției de oțel în regiunea Timișoara unde există un mare centru siderurgic — Reșița, precum și alte uzine importante ca „Oțelul Rosu” etc.

La conferința regională de partid de acum doi ani noi, oțelarii Reșiței, am fost criticați pentru neîndeplinirea planului — a spus în cuvintele său tov. Ion Andor. Acum însă putem raporta conferinței că ne-am îndeplinit și depășit planul de producție. În îmbunătățirea muncii noastre un ajutor prețios am primit din partea secretarilor și membrilor biroului comitetului regional de partid, care au venit mai des printre noi și ne-au ajutat la îndeplinirea muncii politice cu marea economie. Așa am izbutit în această perioadă să dăm 39.000 tone oțel peste plan. Știm că anul acesta va trebui să dăm mai mult oțel. Chibzind îndelung asupra sarcinilor care ne revin în 1959, am ajuns la concluzia că putem nu numai să le îndeplinim, dar chiar să le depășim.

Avem toate posibilitățile să depășim sarcinile de plan — pe 1959 — a spus și tov. Mihai Patriciu, director general al Combinatului Metalurgic Reșița. Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la Reșița care au dezbătut pe larg problema sporirii producției de oțel au hotărât să dea peste planul stabilit pe 1959 cu aproape 30.000 tone oțel. Avem ferma convingere că vom îndeplini acest angajament.

Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie ne-a ajutat să vedem mai clar că în întreprinderi și în special în industria grea a regiunii există mari rezerve nefolosite — a spus tov. Ioan Obrădovi, secretar al comitetului regional de partid. De pildă, fiindcă nu au fost folosite integral capacitățile de producție la Reșița și Oțelul Rosu, economia națională a fost lipsită de zeci de mii de tone de laminat. Aceste lipsuri

se datorează și comisiei economice de pe lângă comitetul regional de partid care nu s-a ocupat cu destulă consecvență de aceste probleme.

Aprecind marea importanță a luptei pentru sporirea producției de oțel și fontă, conferința a adoptat o hotărâre în care se prevede ca, prin folosirea mai deplină a capacității furnalelor, indicele de utilizare a acestora să crească cu 4,5 la sută, planul de producție să fie depășit cu 5000 tone fontă pe an. În 1959 indicele de utilizare a cuptoarelor Martin va spori cu 5 la sută, producția de oțel crescând la Reșița cu aproape 30.000 tone, iar la „Oțelul Rosu” cu 6.000 tone, reducându-se prețul de cost la aceste întreprinderi cu 42 milioane lei.

Din dezbateri au rezultat o serie de propuneri prețioase cu privire la îmbunătățirea activității organizațiilor de partid în întreprinderi, îndrumarea mai competentă a comitetelor de întreprindere și a organizațiilor U.T.M. în antrenarea într-o măsură tot mai mare a muncitorilor în întrecerea socialistă, la organele și organizațiile de partid și la oamenii muncii din întreprinderi regiunii Timișoara. Delegații la conferința regională de partid și-au luat angajamentul că își vor încetătușii lupta pentru a da viață hotărârilor plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958.

Conferința regională de partid Timișoara

— Noi mulțumim partidului pentru condițiile care le-a creat naționalităților conlocuitoare — a spus tov. Francisc Berger, președintele gospodăriei colective din Lombrău — și ne angajăm să obținem succese tot mai mari și mai teinice în întărirea continuă a gospodăriilor noastre colective.

— Sint sigur că vom realiza tot ce ne-am propus — a subliniat tov. Raicov Radivoi, președintele gospodăriei colective din Cenei — deoarece forțele noastre își sorb tăria din sprijinul permanent al partidului și din înfrățirea noastră în muncă, a românilor maghiarilor, germanilor, sîrbilor și a tuturor celor ce muncim uniți în gospodăria colectivă.

Interesant a fost cuvîntul tov. Mihai Mișcov, secretar al Comitetului raional de partid Ceacova, care a analizat cu competență căile de dezvoltare a șeptelei în condițiile specifice ale Banatului. În mod deosebit el a insistat asupra necesității extinderii culturilor de porumb pentru boabe și pentru siloz, astfel încît să se asigure hrana necesară numărului sporit de vaci cu lapte și creșterii și îngrășării porcelor.

Aprecind succesele obținute pe linia lărgirii și dezvolării sectorului socialist și demanșării muncii multor delegați la conferință cum sint Olga Dan, secretara organizației de bază din G.A.C. Peleca, Voichița Vasile, Erou al Muncii Socialiste, au criticat faptul că în unele raioane producțiile medii realizate la hectar la principalele culturi sint încă sub posibilității. În aceleași condiții de sol și climă în regiune se obțin recolte mult diferite, de la un raion la altul, de la o unitate la alta. Se menține oțel o prea mare disproporție între dezvoltarea producției cereale și sectorul zootehnic. — ramura vegetală reprezentînd 69,75 la sută iar cea zootehnică 30,25 la sută din valoarea producției agricole — ceea ce dovedește marile rezerve existente pentru dezvoltarea zootehnică.

Participanții la dezbateri au criticat comitetul regional de partid pentru faptul că nu a acordat mai multă atenție răspîndirii experienței înaintate a unor gospodării colective frunțase ca Lenușeni, Biled, Jimbolia etc. astfel încît această experiență să devină un bun al tuturor gospodăriilor colective din regiune. Din dezbateri conferința s-a reliefat puternic posibilitățile largi care există, ca pe baza îmbunătățirii muncii politice

de masă, a convingerii țărănilor muncitori, regiunea Timișoara să fie în curînd colectivizată.

Participanții la discuții au dat atenție și gospodăriilor agricole de stat, subliniind necesitatea luptei organizațiilor de partid pentru îmbunătățirea muncii în acest sector, pentru lichidarea lipsurilor, astfel încît în 1959 toate gospodăriile de stat din regiune să devină rentabile și să contribuie la fondul centralizat cu 120.000 tone grâu etc.

Încheierea dezbaterilor, la conferința regională de partid Timișoara a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Aprecînd rezultatele importante obținute de organizația regională de partid în domeniul dezvoltării industriei și transformării socialiste a agriculturii, vorbitorul a subliniat că acestea sînt un rezultat firesc al volicii juste a partidului nostru, al însușirii și aplicării ei de către toți oamenii muncii din regiunea Timișoara, ca și din toate regiunile țării.

Vorbitorul s-a oprit îndelung asupra activității desfășurate de comitetul regional de partid, asupra stilului său de muncă, apreciînd că acesta s-a străduțit să fie la înălțimea sarcinilor puse de partid. Problemele economice au fost analizate cu competență de către comitetul regional de partid, care a dat dovadă de consecvență în rezolvarea lor. Îmbunătățind conținutul metodelor muncii de partid, munca politică de masă, toate organizațiile de partid trebuie să se ocupe de înălțurarea lipsurilor care mai există în industrie. Vorbitorul a subliniat marea însemnătate a muncii de partid și economice în vederea sporirii producției de oțel.

Analizînd rezultatele obținute în lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură, tov. N. Ceaușescu a insistat asupra necesității creării unui larg activ fără partid în jurul organizațiilor de bază din gospodăriile colective și întovărășirii agricole formată din țărani muncitori frunțosi. În lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii el a insistat asupra sarcinilor privind creșterea producției de grâu, porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. precum și asupra necesității dezvoltării sectorului zootehnic atît în gospodăriile colective cît și în gospodăriile de stat. Vorbitorul a subliniat importanța muncii politice și culturale de masă în transformarea conștiinței oamenilor, în educarea lor în spiritul socialismului.

O grijă deosebită trebuie acordată muncii de partid în fruntăria sectorului socialist și demanșării muncii multor delegați la conferință cum sint Olga Dan, secretara organizației de bază din G.A.C. Peleca, Voichița Vasile, Erou al Muncii Socialiste, au criticat faptul că în unele raioane producțiile medii realizate la hectar la principalele culturi sint încă sub posibilității. În aceleași condiții de sol și climă în regiune se obțin recolte mult diferite, de la un raion la altul, de la o unitate la alta. Se menține oțel o prea mare disproporție între dezvoltarea producției cereale și sectorul zootehnic. — ramura vegetală reprezentînd 69,75 la sută iar cea zootehnică 30,25 la sută din valoarea producției agricole — ceea ce dovedește marile rezerve existente pentru dezvoltarea zootehnică.

Participanții la dezbateri au criticat comitetul regional de partid pentru faptul că nu a acordat mai multă atenție răspîndirii experienței înaintate a unor gospodării colective frunțase ca Lenușeni, Biled, Jimbolia etc. astfel încît această experiență să devină un bun al tuturor gospodăriilor colective din regiune. Din dezbateri conferința s-a reliefat puternic posibilitățile largi care există, ca pe baza îmbunătățirii muncii politice

de masă, a convingerii țărănilor muncitori, regiunea Timișoara să fie în curînd colectivizată.

Participanții la discuții au dat atenție și gospodăriilor agricole de stat, subliniind necesitatea luptei organizațiilor de partid pentru îmbunătățirea muncii în acest sector, pentru lichidarea lipsurilor, astfel încît în 1959 toate gospodăriile de stat din regiune să devină rentabile și să contribuie la fondul centralizat cu 120.000 tone grâu etc.

Încheierea dezbaterilor, la conferința regională de partid Timișoara a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Aprecînd rezultatele importante obținute de organizația regională de partid în domeniul dezvoltării industriei și transformării socialiste a agriculturii, vorbitorul a subliniat că acestea sînt un rezultat firesc al volicii juste a partidului nostru, al însușirii și aplicării ei de către toți oamenii muncii din regiunea Timișoara, ca și din toate regiunile țării.

Vorbitorul s-a oprit îndelung asupra activității desfășurate de comitetul regional de partid, asupra stilului său de muncă, apreciînd că acesta s-a străduțit să fie la înălțimea sarcinilor puse de partid. Problemele economice au fost analizate cu competență de către comitetul regional de partid, care a dat dovadă de consecvență în rezolvarea lor. Îmbunătățind conținutul metodelor muncii de partid, munca politică de masă, toate organizațiile de partid trebuie să se ocupe de înălțurarea lipsurilor care mai există în industrie. Vorbitorul a subliniat marea însemnătate a muncii de partid și economice în vederea sporirii producției de oțel.

Analizînd rezultatele obținute în lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură, tov. N. Ceaușescu a insistat asupra necesității creării unui larg activ fără partid în jurul organizațiilor de bază din gospodăriile colective și întovărășirii agricole formată din țărani muncitori frunțosi. În lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii el a insistat asupra sarcinilor privind creșterea producției de grâu, porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. precum și asupra necesității dezvoltării sectorului zootehnic atît în gospodăriile colective cît și în gospodăriile de stat. Vorbitorul a subliniat importanța muncii politice și culturale de masă în transformarea conștiinței oamenilor, în educarea lor în spiritul socialismului.

O grijă deosebită trebuie acordată muncii de partid în fruntăria sectorului socialist și demanșării muncii multor delegați la conferință cum sint Olga Dan, secretara organizației de bază din G.A.C. Peleca, Voichița Vasile, Erou al Muncii Socialiste, au criticat faptul că în unele raioane producțiile medii realizate la hectar la principalele culturi sint încă sub posibilității. În aceleași condiții de sol și climă în regiune se obțin recolte mult diferite, de la un raion la altul, de la o unitate la alta. Se menține oțel o prea mare disproporție între dezvoltarea producției cereale și sectorul zootehnic. — ramura vegetală reprezentînd 69,75 la sută iar cea zootehnică 30,25 la sută din valoarea producției agricole — ceea ce dovedește marile rezerve existente pentru dezvoltarea zootehnică.

Participanții la dezbateri au criticat comitetul regional de partid pentru faptul că nu a acordat mai multă atenție răspîndirii experienței înaintate a unor gospodării colective frunțase ca Lenușeni, Biled, Jimbolia etc. astfel încît această experiență să devină un bun al tuturor gospodăriilor colective din regiune. Din dezbateri conferința s-a reliefat puternic posibilitățile largi care există, ca pe baza îmbunătățirii muncii politice

de masă, a convingerii țărănilor muncitori, regiunea Timișoara să fie în curînd colectivizată.

Participanții la discuții au dat atenție și gospodăriilor agricole de stat, subliniind necesitatea luptei organizațiilor de partid pentru îmbunătățirea muncii în acest sector, pentru lichidarea lipsurilor, astfel încît în 1959 toate gospodăriile de stat din regiune să devină rentabile și să contribuie la fondul centralizat cu 120.000 tone grâu etc.

Încheierea dezbaterilor, la conferința regională de partid Timișoara a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Aprecînd rezultatele importante obținute de organizația regională de partid în domeniul dezvoltării industriei și transformării socialiste a agriculturii, vorbitorul a subliniat că acestea sînt un rezultat firesc al volicii juste a partidului nostru, al însușirii și aplicării ei de către toți oamenii muncii din regiunea Timișoara, ca și din toate regiunile țării.

Vorbitorul s-a oprit îndelung asupra activității desfășurate de comitetul regional de partid, asupra stilului său de muncă, apreciînd că acesta s-a străduțit să fie la înălțimea sarcinilor puse de partid. Problemele economice au fost analizate cu competență de către comitetul regional de partid, care a dat dovadă de consecvență în rezolvarea lor. Îmbunătățind conținutul metodelor muncii de partid, munca politică de masă, toate organizațiile de partid trebuie să se ocupe de înălțurarea lipsurilor care mai există în industrie. Vorbitorul a subliniat marea însemnătate a muncii de partid și economice în vederea sporirii producției de oțel.

Analizînd rezultatele obținute în lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură, tov. N. Ceaușescu a insistat asupra necesității creării unui larg activ fără partid în jurul organizațiilor de bază din gospodăriile colective și întovărășirii agricole formată din țărani muncitori frunțosi. În lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii el a insistat asupra sarcinilor privind creșterea producției de grâu, porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. precum și asupra necesității dezvoltării sectorului zootehnic atît în gospodăriile colective cît și în gospodăriile de stat. Vorbitorul a subliniat importanța muncii politice și culturale de masă în transformarea conștiinței oamenilor, în educarea lor în spiritul socialismului.

O grijă deosebită trebuie acordată muncii de partid în fruntăria sectorului socialist și demanșării muncii multor delegați la conferință cum sint Olga Dan, secretara organizației de bază din G.A.C. Peleca, Voichița Vasile, Erou al Muncii Socialiste, au criticat faptul că în unele raioane producțiile medii realizate la hectar la principalele culturi sint încă sub posibilității. În aceleași condiții de sol și climă în regiune se obțin recolte mult diferite, de la un raion la altul, de la o unitate la alta. Se menține oțel o prea mare disproporție între dezvoltarea producției cereale și sectorul zootehnic. — ramura vegetală reprezentînd 69,75 la sută iar cea zootehnică 30,25 la sută din valoarea producției agricole — ceea ce dovedește marile rezerve existente pentru dezvoltarea zootehnică.

Participanții la dezbateri au criticat comitetul regional de partid pentru faptul că nu a acordat mai multă atenție răspîndirii experienței înaintate a unor gospodării colective frunțase ca Lenușeni, Biled, Jimbolia etc. astfel încît această experiență să devină un bun al tuturor gospodăriilor colective din regiune. Din dezbateri conferința s-a reliefat puternic posibilitățile largi care există, ca pe baza îmbunătățirii muncii politice

de masă, a convingerii țărănilor muncitori, regiunea Timișoara să fie în curînd colectivizată.

Participanții la discuții au dat atenție și gospodăriilor agricole de stat, subliniind necesitatea luptei organizațiilor de partid pentru îmbunătățirea muncii în acest sector, pentru lichidarea lipsurilor, astfel încît în 1959 toate gospodăriile de stat din regiune să devină rentabile și să contribuie la fondul centralizat cu 120.000 tone grâu etc.

Încheierea dezbaterilor, la conferința regională de partid Timișoara a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Aprecînd rezultatele importante obținute de organizația regională de partid în domeniul dezvoltării industriei și transformării socialiste a agriculturii, vorbitorul a subliniat că acestea sînt un rezultat firesc al volicii juste a partidului nostru, al însușirii și aplicării ei de către toți oamenii muncii din regiunea Timișoara, ca și din toate regiunile țării.

Vorbitorul s-a oprit îndelung asupra activității desfășurate de comitetul regional de partid, asupra stilului său de muncă, apreciînd că acesta s-a străduțit să fie la înălțimea sarcinilor puse de partid. Problemele economice au fost analizate cu competență de către comitetul regional de partid, care a dat dovadă de consecvență în rezolvarea lor. Îmbunătățind conținutul metodelor muncii de partid, munca politică de masă, toate organizațiile de partid trebuie să se ocupe de înălțurarea lipsurilor care mai există în industrie. Vorbitorul a subliniat marea însemnătate a muncii de partid și economice în vederea sporirii producției de oțel.

Analizînd rezultatele obținute în lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură, tov. N. Ceaușescu a insistat asupra necesității creării unui larg activ fără partid în jurul organizațiilor de bază din gospodăriile colective și întovărășirii agricole formată din țărani muncitori frunțosi. În lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii el a insistat asupra sarcinilor privind creșterea producției de grâu, porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. precum și asupra necesității dezvoltării sectorului zootehnic atît în gospodăriile colective cît și în gospodăriile de stat. Vorbitorul a subliniat importanța muncii politice și culturale de masă în transformarea conștiinței oamenilor, în educarea lor în spiritul socialismului.

O grijă deosebită trebuie acordată muncii de partid în fruntăria sectorului socialist și demanșării muncii multor delegați la conferință cum sint Olga Dan, secretara organizației de bază din G.A.C. Peleca, Voichița Vasile, Erou al Muncii Socialiste, au criticat faptul că în unele raioane producțiile medii realizate la hectar la principalele culturi sint încă sub posibilității. În aceleași condiții de sol și climă în regiune se obțin recolte mult diferite, de la un raion la altul, de la o unitate la alta. Se menține oțel o prea mare disproporție între dezvoltarea producției cereale și sectorul zootehnic. — ramura vegetală reprezentînd 69,75 la sută iar cea zootehnică 30,25 la sută din valoarea producției agricole — ceea ce dovedește marile rezerve existente pentru dezvoltarea zootehnică.

Participanții la dezbateri au criticat comitetul regional de partid pentru faptul că nu a acordat mai multă atenție răspîndirii experienței înaintate a unor gospodării colective frunțase ca Lenușeni, Biled, Jimbolia etc. astfel încît această experiență să devină un bun al tuturor gospodăriilor colective din regiune. Din dezbateri conferința s-a reliefat puternic posibilitățile largi care există, ca pe baza îmbunătățirii muncii politice

de masă, a convingerii țărănilor muncitori, regiunea Timișoara să fie în curînd colectivizată.

Participanții la discuții au dat atenție și gospodăriilor agricole de stat, subliniind necesitatea luptei organizațiilor de partid pentru îmbunătățirea muncii în acest sector, pentru lichidarea lipsurilor, astfel încît în 1959 toate gospodăriile de stat din regiune să devină rentabile și să contribuie la fondul centralizat cu 120.000 tone grâu etc.

Încheierea dezbaterilor, la conferința regională de partid Timișoara a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Aprecînd rezultatele importante obținute de organizația regională de partid în domeniul dezvoltării industriei și transformării socialiste a agriculturii, vorbitorul a subliniat că acestea sînt un rezultat firesc al volicii juste a partidului nostru, al însușirii și aplicării ei de către toți oamenii muncii din regiunea Timișoara, ca și din toate regiunile țării.

Vorbitorul s-a oprit îndelung asupra activității desfășurate de comitetul regional de partid, asupra stilului său de muncă, apreciînd că acesta s-a străduțit să fie la înălțimea sarcinilor puse de partid. Problemele economice au fost analizate cu competență de către comitetul regional de partid, care a dat dovadă de consecvență în rezolvarea lor. Îmbunătățind conținutul metodelor muncii de partid, munca politică de masă, toate organizațiile de partid trebuie să se ocupe de înălțurarea lipsurilor care mai există în industrie. Vorbitorul a subliniat marea însemnătate a muncii de partid și economice în vederea sporirii producției de oțel.

Analizînd rezultatele obținute în lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură, tov. N. Ceaușescu a insistat asupra necesității creării unui larg activ fără partid în jurul organizațiilor de bază din gospodăriile colective și întovărășirii agricole formată din țărani muncitori frunțosi. În lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii el a insistat asupra sarcinilor privind creșterea producției de grâu, porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. precum și asupra necesității dezvoltării sectorului zootehnic atît în gospodăriile colective cît și în gospodăriile de stat. Vorbitorul a subliniat importanța muncii politice și culturale de masă în transformarea conștiinței oamenilor, în educarea lor în spiritul socialismului.

O grijă deosebită trebuie acordată muncii de partid în fruntăria sectorului socialist și demanșării muncii multor delegați la conferință cum sint Olga Dan, secretara organizației de bază din G.A.C. Peleca, Voichița Vasile, Erou al Muncii Socialiste, au criticat faptul că în unele raioane producțiile medii realizate la hectar la principalele culturi sint încă sub posibilității. În aceleași condiții de sol și climă în regiune se obțin recolte mult diferite, de la un raion la altul, de la o unitate la alta. Se menține oțel o prea mare disproporție între dezvoltarea producției cereale și sectorul zootehnic. — ramura vegetală reprezentînd 69,75 la sută iar cea zootehnică 30,25 la sută din valoarea producției agricole — ceea ce dovedește marile rezerve existente pentru dezvoltarea zootehnică.

Participanții la dezbateri au criticat comitetul regional de partid pentru faptul că nu a acordat mai multă atenție răspîndirii experienței înaintate a unor gospodării colective frunțase ca Lenușeni, Biled, Jimbolia etc. astfel încît această experiență să devină un bun al tuturor gospodăriilor colective din regiune. Din dezbateri conferința s-a reliefat puternic posibilitățile largi care există, ca pe baza îmbunătățirii muncii politice

SONIA MOLDOVANU
ION SPĂLĂTELU

Peste ce eveniment al istoriei s-a revărsat vreedată o lumină atît de neobișnuit și strălucitoare, cum se revărsa astăzi de pe cea dintîi planetă artificială a sistemului solar asupra celui de-al XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice?

Smulgîndu-se gravitației pămîntului, ajungînd în preajma lunii și trecînd dincolo de ea, anghinîndu-se pe o orbită proprie în jurul soarelui, racheta catapultată în cosmos de oamenii de știință sovietici s-a pierdut pentru ochii oamenilor și nu mai poate fi observată nici cu telescoapul. Și totuși, lumina ei, mai intensă decît a oricărei stele și, într-un anume fel, chiar decît a soarelui, continuă să se reverse asupra pămîntului nostru, făcînd din el, în clipa de față, vedeta universului.

Sub razele acestui extraordinar reflector cosmic, care captează și reflectă în jurul celor două miliarde și jumătate de locuitori ai pămîntului, se vor deschide porțile marelui congres de la Moscova și vor urca la tribună bărbații și femele care au elaborat și vor îndeplini uriașul plan de dezvoltare a economiei sovietice. Mai e nevoie să spun că tot ceea ce va fi afirmat acolo, că tot ceea ce se cunoaște în liniile generale din tezele raportului lui Nichita Sergheevici Hrușciov — împletușoasă, rapidă, amelioarea creșterii a producției sovietice, în toate domeniile — va trebui să fie crezut, și va fi realizat de toți cei două miliarde și jumătate de locuitori ai globului pămîntesc?

Toți au auzit, îmbrămuriiți de umiră la 4 octombrie 1957, semnalele celui dintîi satelit artificial al pămîntului.

Toți au auzit, la 2, 3, 4 ianuarie 1959 — memorabilele, zguduătoare zile și memorabilele, zguduătoare nopți — retina spiritului invadată de orbitarea lumină pe care clipă de clipă, în unsprezece kilometri pe clipă și apoi cu mai mult, o dezvoltă racheta sovietică trimisă în cosmos.

Toți vor trebui deci să creadă,

oricît ar fi de urase, oricît ar fi de îndrăznețe, cifrele pe care oamenii sovietici le vor dezbate la tribuna celui de-al XXI-lea Congres, fiindcă ei s-au dovedit maeștri neîntrecuți ai celor mai savante calcule și ai celor mai gigantice eforturi.

Aceste cifre, multora, pot să le amintim și traiectoria lor în univers nu e cu mult mai amelioară?

Astăzi, cifrele de control ale planurilor economice sovietice prezintă în ochii întregii lumi o garanție extraordinară, categorică, absolută: cei unsprezece kilometri pe secundă ai celei de-a doua viteze cosmice, Oamenii care nu s-au înșelat cînd a fost vorba să deschidă poarta universului, nu se pot, înșela nici atunci cînd calculează momentul în care marea lor patrie va trece pragul comunismului.

Astăzi, mișcarea înainte a Uniunii Sovietice a dobîndit, în ochii tuturor oamenilor, aceeași vastitate, precizie și măreție ca și mișcarea stelelor care alcătuiesc giganticul orologiu al universului. Orela pe care le bate clopotul din turnul Spaski răsund acum în întreg sistemul nostru solar, — și probabil că vom apuca vremea cînd oamenii de alte planete își vor potrivi ceasul după acela al bătrînilor turci din Piața Rosie. Vine din larg o briză nemoaimentă pe care, pentru o puțînă vreme, pămîntii noștri trebuie să devină foarte adînci și foarte puternici, după ilustrul model maikouskian.

De cînd Uniunea Sovietică a luat ființă pe ruinele Rusiei tariste, uriașele ei planuri economice au proiectat-o mereu înainte, cu aceeași siguranță și precizie cu care oamenii ei de știință proiectează acum noi corpuri cerești în cosmos. Datorită acestor planuri, a căror grandoare și al căror pașos trebuiesc căutate în genul marelui Lenin și în munca

eroică a unui popor de două sute de milioane de oameni, ea a învins enorme înfrîngeri, stîindu-se, într-un termen foarte scurt, printre primele state industriale din lume. Acum, adunînd puteri și întocmind planuri pentru un nou salt înainte, Uniunea Sovietică se pregătește să dea un cal dintîi satelit industrial din lume, urmind să ajungă apoi la cea mai mare producție pe cap de locuitor, pentru toți cei două sute de milioane de locuitori ai săi.

Ca și zborul rachetelor care flîșnesc în cosmos, acest salt urias e absolut vertical, ființînd mereu tot mai sus, bazat pe resursele proprii ale imensului teritoriu sovietic, pe munca și pe geniul oamenilor sovietici. El este, cum s-a spus, un plan de întrecere pașnică. Spre deosebire de planurile imperialiste, bogăția pe care o urmărește nu aduce nimăunul sîrăcie. Nicieri în lume cantitatea de lapte sau de oțel nu se va micșora nici cu o sută de grame, pentru că în Uniunea Sovietică sînt apară uriașele cantități de lapte și de oțel cu care ea își propune să facă acest formidabil salt înainte.

Va mai trece poate un timp, pînă ce cel dintîi om se va putea instala într-o rachetă spre a porni în cosmos. Dar cel de-al XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice se dovedește a fi el însuși o rachetă, care tințeste foarte departe, și în care iau loc acum, întrecătorii și mîndri, nu mai puțin de două sute de milioane de oameni. Cea dintîi înșelăciune a acestor înșelători trebuie să devină foarte departe, în viitor. Apoi, cea de-a doua, îi va instala dejițînți pe orbita comunismului.

Clipa e extraordinară, unică, fără precedent în istoria lumii.

— Mi-aș da nu știu cite zile din viață, spunea cutremurat de emoție un tînr pe cine, în timp ce asculta semnalele celei dintîi rachete cosmice, dacă ar fi ca Lenin să invie doar un ceas, să vadă drumul străbătut de marea lui revoluție.

Mult mai bătrîn decît acel înfrîcăr poet, și eu gîndeam la fel.

de masă, a convingerii țărănilor muncitori, regiunea Timișoara să fie în curînd colectivizată.

Participanții la discuții au dat atenție și gospodăriilor agricole de stat, subliniind necesitatea luptei organizațiilor de partid pentru îmbunătățirea muncii în acest sector, pentru lichidarea lipsurilor, astfel încît în 1959 toate gospodăriile de stat din regiune să devină rentabile și să contribuie la fondul centralizat cu 120.000 tone grâu etc.

Încheierea dezbaterilor, la conferința regională de partid Timișoara a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Aprecînd rezultatele importante obținute de organizația regională de partid în domeniul dezvoltării industriei și transformării socialiste a agriculturii, vorbitorul a subliniat că acestea sînt un rezultat firesc al volicii juste a partidului nostru, al însușirii și aplicării ei de către toți oamenii muncii din regiunea Timișoara, ca și din toate regiunile țării.

Vorbitorul s-a oprit îndelung asupra activității desfășurate de comitetul regional de partid, asupra stilului său de muncă, apreciînd că acesta s-a străduțit să fie la înălțimea sarcinilor puse de partid. Problemele economice au fost analizate cu competență de către comitetul regional de partid, care a dat dovadă de consecvență în rezolvarea lor. Îmbunătățind conținutul metodelor muncii de partid, munca politică de masă, toate organizațiile de partid trebuie să se ocupe de înălțurarea lipsurilor care mai există în industrie. Vorbitorul a subliniat marea însemnătate a muncii de partid și economice în vederea sporirii producției de oțel.

Analizînd rezultatele obținute în lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură, tov. N. Ceaușescu a insistat asupra necesității creării unui larg activ fără partid în jurul organizațiilor de bază din gospodăriile colective și întovărășirii agricole formată din țărani muncitori frunțosi. În lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii el a insistat asupra sarcinilor privind creșterea producției de grâu, porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. precum și asupra necesității dezvoltării sectorului zootehnic atît în gospodăriile colective cît și în gospodăriile de stat. Vorbitorul a subliniat importanța muncii politice și culturale de masă în transformarea conștiinței oamenilor, în educarea lor în spiritul socialismului.

O grijă deosebită trebuie acordată muncii de partid în fruntăria sectorului socialist și demanșării muncii multor delegați la conferință cum sint Olga Dan, secretara organizației de bază din G.A.C. Peleca, Voichița Vasile, Erou al Muncii Socialiste, au criticat faptul că în unele raioane producțiile medii realizate la hectar la principalele culturi sint încă sub posibilității. În aceleași condiții de sol și climă în regiune se obțin recolte mult diferite, de la un raion la altul, de la o unitate la alta. Se menține oțel o prea mare disproporție între dezvoltarea producției cereale și sectorul zootehnic. — ramura vegetală reprezentînd 69,75 la sută iar cea zootehnică 30,25 la sută din valoarea producției agricole — ceea ce dovedește marile rezerve existente pentru dezvoltarea zootehnică.

Participanții la dezbateri au criticat comitetul regional de partid pentru faptul că nu a acordat mai multă atenție răspîndirii experienței înaintate a unor gospodării colective frunțase ca Lenușeni, Biled, Jimbolia etc. astfel încît această experiență să devină un bun al tuturor gospodăriilor colective din regiune. Din dezbateri conferința s-a reliefat puternic posibilitățile largi care există, ca pe baza îmbunătățirii muncii politice

de masă, a convingerii țărănilor muncitori, regiunea Timișoara să fie în curînd colectivizată.

Participanții la discuții au dat atenție și gospodăriilor agricole de stat, subliniind necesitatea luptei organizațiilor de partid pentru îmbunătățirea muncii în acest sector, pentru lichidarea lipsurilor, astfel încît în 1959 toate gospodăriile de stat din regiune să devină rentabile și să contribuie la fondul centralizat cu 120.000 tone grâu etc.

Încheierea dezbaterilor, la conferința regională de partid Timișoara a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Aprecînd rezultatele importante obținute de organizația regională de partid în domeniul dezvoltării industriei și transformării socialiste a agriculturii, vorbitorul a subliniat că acestea sînt un rezultat firesc al volicii juste a partidului nostru, al însușirii și aplicării ei de către toți oamenii muncii din regiunea Timișoara, ca și din toate regiunile țării.

Vorbitorul s-a oprit îndelung asupra activității desfășurate de comitetul regional de partid, asupra stilului său de muncă, apreciînd că acesta s-a străduțit să fie la înălțimea sarcinilor puse de partid. Problemele economice au fost analizate cu competență de către comitetul regional de partid, care a dat dovadă de consecvență în rezolvarea lor. Îmbunătățind conținutul metodelor muncii de partid, munca politică de masă, toate organizațiile de partid trebuie să se ocupe de înălțurarea lipsurilor care mai există în industrie. Vorbitorul a subliniat marea însemnătate a muncii de partid și economice în vederea sporirii producției de oțel.

Analizînd rezultatele obținute în lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură, tov. N. Ceaușescu a insistat asupra necesității creării unui larg activ fără partid în jurul organizațiilor de bază din gospodăriile colective și întovărășirii agricole formată din țărani muncitori frunțosi. În lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii el a insistat asupra sarcinilor privind creșterea producției de grâu, porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. precum și asupra necesității dezvoltării sectorului zootehnic atît în gospodăriile colective cît și în gospodăriile de stat. Vorbitorul a subliniat importanța muncii politice și culturale de masă în transformarea conștiinței oamenilor, în educarea lor în spiritul socialismului.

O grijă deosebită trebuie acordată muncii de partid în fruntăria sectorului socialist și demanșării muncii multor delegați la conferință cum sint Olga Dan, secretara organizației de bază din G.A.C. Peleca, Voichița Vasile, Erou al Muncii Socialiste, au criticat faptul că în unele raioane producțiile medii realizate la hectar la principalele culturi sint încă sub posibilității. În aceleași condiții de sol și climă în regiune se obțin recolte mult diferite, de la un raion la altul, de la o unitate la alta. Se menține oțel o prea mare disproporție între dezvoltarea producției cereale și sectorul zootehnic. — ramura vegetală reprezentînd 69,75 la sută iar cea zootehnică 30,25 la sută din valoarea producției agricole — ceea ce dovedește marile rezerve existente pentru dezvoltarea zootehnică.

Participanții la dezbateri au criticat

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PEȘTE HOTĂRĂRE

Vom fi întotdeauna în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace și coexistență pașnică

Cuvințarea lui A. I. MIKOIAN la Copenhaga

COPENHAGA 23 (Agerpres). — TASS:

În seara zilei de 22 ianuarie a avut loc într-o din cele mai mari săli de concert din Copenhaga o adunare a Asociației daneze pentru colaborarea dintre Danemarca și U.R.S.S. la care a luat cuvântul A.I. Mikoiian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Hrușciov va prezenta raportul cu privire la planul septenal de dezvoltare culturală și economică a țării noastre. Și acesta nu este ultimul nostru plan de dezvoltare a economiei și culturii. Acum a devenit clar că toate basmele despre primejdia militară din partea Uniunii Sovietice sunt lipsite de temel. În S.U.A. se vorbește acum mai puțin despre o primejdie militară din partea U.R.S.S. Acum se vorbește mai mult despre altece și anume despre faptul că Uniunea Sovietică, întărindu-se din punct de vedere economic, ar putea reprezenta un pericol economic și militar pentru S.U.A. și pentru alte țări. Aceasta ipoteză este tot atât de lipsită de temel ca și campania anterioară împotriva U.R.S.S. Cine va avea de suferit dacă oamenii noștri vor minca mai bine și se vor îmbrăca mai bine, dacă vom avea mai multe măruri și locuințe mai bune? Acest lucru va folosi și muncitorilor din țările străine. Văzând că în Uniunea Sovietică viața se îmbunătățește, burghezia din aceste țări va fi nevoită să facă concesii muncitorilor săi, și viața lor se va îmbunătăți de asemenea. Avind un astfel de program, țara noastră tinde spre pace. Numai spre pace. Floarea tinereții noastre a rămas pe cimpurile de bătălie împotriva Germaniei hitleriste. Să vrem noi oare să expunem din nou primejdiea minunatului nostru tineret? Nu vrem ca tineretul nostru să mai moară vreedată pe cimpurile de bătălie. De aceea vom fi întotdeauna în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace și coexistență pașnică.

Strauss, ministrul Apărării al R.F.G., Mikoiian a arătat: Anul trecut, când am avut o întrevedere cu el la Bonn, i-am spus: „Dv., domnule Strauss, vrei să faciți Uniunea Sovietică una cu pămintul. Se știe că predecesorii dv. au încercat să facă acest lucru, dar au eșuat. Dacă dispuși de noi mijloace, în acest scop, spuneți-ne! (aplauze).” Dacă este vorba de bomba atomică, Germania ar avea de suferit în primul rând de pe urma ei. Arătând că recent Strauss a cerut să fie accelerată înzestrarea Bundeswehrului cu arme rachetă, Mikoiian a spus: Tocmai în această constă primejdia. Dacă militarizarea Germaniei occidentale se va desfășura într-un ritm rapid, iar forțele ei armate vor crește, se va ivi un mare pericol pentru toate popoarele care înainte au fost atacate nu odată de către Germania. Dacă forțele armate vest-germane vor fi dotate cu arme atomice și arme rachetă, iar din guvernul R. F. Germane vor face parte oameni ca Strauss, vom fi cu toții amenințați de un război din partea Germaniei occidentale. Oamenilor de felul lui Strauss le place să se joace cu bomba și rachete. Acestea sunt jucării periculoase în minile unor asemenea poznași (animație în sală, aplauze).

CENTENARUL UNIRII

sărbătorit peste hotare

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS:

Asociația de prietenie sovieto-romină și Institutul de istorie al Academiei de Științe a U.R.S.S. au organizat vineri, 23 ianuarie, o seară festivă consacrată Unirii.

În sala de ședințe a Institutului, s-au adunat sute de studenți, istorici, activiști de partid și de stat, reprezentanți ai armatei etc.

Festivitatea a fost deschisă de Evgheni Afanaseenco, ministrul Învățământului al R.S.F.S.R., președintele Asociației sovieto-romine. E. Afanaseenco a subliniat că Unirea Țărilor Romine a constituit o etapă importantă în lupta poporului român pentru libertate și independența sa.

„Cuvântul hotărâtor în Unirea Moldovei și Valahiei l-a spus poporul român, a declarat vorbitorul. Ca rezultat al eforturilor poporului, condus de Partidul Muncitoresc Român, în timpul nostru s-au împlinit visurile de veacuri ale poporului român — a fost creată România democratică, liberă și independentă.”

Amintind că popoarele de pe teritoriul Uniunii Sovietice manifestă din timpuri vechi o adâncă și sinceră prietenie față de poporul român, E. Afanaseenco a relevat că această prietenie s-a întărit și mai mult începând în ultima perioadă a Marelui Război pentru Apărarea Patriei, când popoarele noastre au luptat una la umăr împotriva fascismului.

La intrunire a luat cuvântul I. Grosul, doctor în științe istorice, președintele filialei din R.S.S. Moldovenească a Academiei de Științe a U.R.S.S.

N. Kazakov, candidat în științe istorice, și-a consacrat expunerea relațiilor ruso-romine în prima jumătate a secolului al XIX-lea. Kazakov a subliniat că în istoria luptei poporului român pentru unitatea națională și eliberare politică, Rusia a jucat în mod obiectiv un rol pro-

gresist, obținând pas cu pas restabilirea și recunoașterea internațională a drepturilor și privilegiilor țărilor romine atât de sălbatic călțate în picioare de turci.

La festivitate a luat de asemenea cuvântul V. Vinogradov, candidat în științe istorice.

Însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Romine la Moscova, Tiberiu Petrescu, a mulțumit celor prezenți pentru interesul manifestat față de una din glorioasele pagini ale luptei poporului român pentru unitate, libertate națională și progres.

După festivitate a avut loc un concert. S-au dat concursul soliștii ai Teatrului Mare, artiștii emeriți ai R.S.F.S.R., soliste ale radiodifuziunii sovietice. La concert s-au prezentat creații ale compozitorilor ruși și romini și cîntece populare.

TIRANA 23 (Agerpres). — A.T.A. La ambasada R. P. Romine din Tirana a avut loc o conferință de presă cu prilejul Centenarului Unirii Țărilor Romine.

Georgehe Velcescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Romine, a vorbit reprezentanților presei albaneze și străine despre marea importanță pe care a avut-o Unirea pentru formarea statului unic român și despre rolul jucat de actul Unirii în dezvoltarea ulterioară a României ca stat independent.

ROMA 23 (Agerpres). — La 21 ianuarie, în Sala Auditorium Della Conciliazione din Roma, dirijorul român George Georgescu, artist al poporului din R. P. Romine, a dirijat orchestra Academiei „Santa Cecilia” în fața a peste 2.000 de persoane. Presa italiană relatează în termeni elogiosi succesul maestrului român.

Succesul maestrului G. Georgescu în Italia

ROMA 23 (Agerpres). — La 21 ianuarie, în Sala Auditorium Della Conciliazione din Roma, dirijorul român George Georgescu, artist al poporului din R. P. Romine, a dirijat orchestra Academiei „Santa Cecilia” în fața a peste 2.000 de persoane. Presa italiană relatează în termeni elogiosi succesul maestrului român.

„Chia pentru înțelegerea politicii externe a Uniunii Sovietice este de crezut asupra păcii și declarația cu privire la dreptul națiunilor la autodeterminare, adoptate în 1917. În aceste documente, scrise de Lenin, sînt cuprinse bazele politicii externe de pace pe care am promovată începînd din anul 1917. Ducem de peste 40 de ani această politică, care decurge din preceptele lui Lenin și continuăm și astăzi să o traducem cu perseverență în viață.”

În continuare, Mikoiian a arătat că U.R.S.S. a rămas consecventă politicii sale și după ce a avut bomba atomică și după ce a experimentat prima bombă cu hidrogen din lume și după trimiterile în spațiu a celor trei sateliți artificiali sovietici și după lansarea recentă a rachetei cosmice.

După ce a arătat că este regretabil faptul că Danemarca, la fel ca alte țări, s-a lăsat înspăimîntată de propaganda calomnioasă antisovietică și a intrat în N.A.T.O., Mikoiian a continuat: Ne-am mînat cum de și-au putut închipi dinții că ar exista o primejdie din partea noastră.

Ani îndelungați popoarele noastre au fost unite prin relații de prietenie și vrem să trăim în pace cu poporul danez, ca și cu toate celelalte popoare.

Mikoiian a spus apoi că nu din slăbiciune a făcut U.R.S.S. numeroase propuneri în apărarea păcii. Acum — a arătat el — sîntem mai puternici decît orînd și am dovedit că știm să luptăm și că sîntem curajoși. Considerăm că războiul este o calamitate pentru omenire, iar în cazul folosirii armelor moderne — o catastrofă.

Peste cîteva zile vor începe lucrările Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. în cadrul căruia N. S.

Am vrea să lichidăm rămășițele războiului trecut în Europa. Au trecut 13 ani de la terminarea războiului, dar nu există încă un tratat de pace cu Germania.

Se pune întrebarea în ce sens va evolua situația internațională în sensul războiului sau în sensul slăbirii înțelegerii și al tratatelor. Adenauer a luat primul atitudine împotriva Tratatului de pace. El a uitat că reprezintă partea învinsă. Are memoria scurtă! (ilaritate, aplauze).

Poporul german a tras învățăminte și el nu vrea război. Dar în Germania occidentală există revanșari care vor să rezolve din nou problemele cu ajutorul forței.

Amintind o convorbire avută cu

Amintind o convorbire avută cu

Amintind o convorbire avută cu

Amintind o convorbire avută cu

Amintind o convorbire avută cu

ȘTIRI SCURTE

CIU EN-LAI, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a primit la 22 ianuarie pe Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, și pe alți membri ai delegației guvernamentale a R.D.G., care au sosit la 22 ianuarie la Pekin în invitația guvernului R. P. Chineze.

LENINGRAD. La 23 ianuarie Nicolai Patolicev, ministrul Comerțului Exterior al U.R.S.S., și Ahti Karjalainen, ministrul Comerțului și Industriei al Finlandei, au avut o întrevedere în cadrul căreia au luat în discuție probleme legate de relațiile comerciale și economice sovieto-finlandeze.

„TROICA RUSEASCA” LA CLEVELAND. În timpul vizitei lui C. Eaton în U.R.S.S., acesta a olerit în darurile lui Hrușciov țărâși cu carne securite crescută în fermă și provoca entuziasmul amatorilor de hipism. C. Eaton și James Roosevelt, fiul fostului președinte al S.U.A., au înconjurat de „stea” ori pista hipodromului în torea rucă.

IN URMA INUNDAȚIILOR DIN S.U.A., provocate de zăpezile abundențe, mil de persoane din statele Ohio, Kentucky, Pennsylvania și Indiana au rămas fără adăpost. În ultimele zile vremea rea a provocat în S.U.A. moartea a 49 de persoane.

FIDEL CASTRO a plecat la 23 ianuarie la Caracas, ca invitat al Federației studenților din Venezuela, la manifestările ce vor avea loc cu orelt sărbătorii aniversării unui an de la răsturnarea regimului dicatorial înstaurat de Perez Jimenez.

ÎN GERANIA OCCIDENTALĂ băncile și casele de economii vînd în prezent „monede comemorative” de aur, în înălțîndu-le pe Hitler, și pe care sînt înscrise diferite simboluri politice.

Știrbiri aduse drepturilor parlamentului francez

PARIS 23 (Agerpres). — Discuția regulamentul provizoriu al Adunării Naționale a Franței a scos la iveală tendința majorității guvernamentale de a limita și mai mult drepturile Adunării Naționale, și așa știrbire de prevederile noii constituții.

Noul regulament al Adunării Naționale aprobat cu 404 voturi contra 68 (impotriva au votat comunistii precum și socialiștii și radicalii), prevede că grupuri parlamentare pot forma numai partidele politice care numără cel puțin 30 de deputați.

Deputații comunisti, radicali și alți deputați al căror număr nu se ridică la 30 sînt lipsiți de posibilitatea de a participa la lucrările comisiilor parlamentare principale. Această prevedere a regulamentului supune pe deputații aflați în minoritate în parlament la o discriminare grosolană.

Deputații comunisti apărînd rolul parlamentului au cerut ca dezbaterile să fie obligatorii la interpellarea și la adresarea adresărilor guvernului, și abia după aceea rezoluția respectivă să fie pusă la vot în Adunarea Națională.

Deputații U.N.R. s-au pronunțat împotriva acestui amendament, care a fost însă adoptat cu 231 de voturi contra 216.

sească, James Roosevelt a adresat celor prezenți o scurtă cuvîntare pronunțîndu-se pentru stabilirea unor relații mai strîns și multilaterale între S.U.A. și U.R.S.S.

CONDUCEREA UNIIUNI A 82 DE SINDICATE DIN ARGENTINA a luat hotărîrea ca de la data de 22 ianuarie să înceze greva generală care a durat patru zile. Muncitorii din industria petroliferă n-au aderat la hotărîrea conducătorilor sindicailor.

Greva generală care a luat sfîrșit a constituit una din cele mai mari acțiuni ale maselor muncitore din Argentina.

EXPERIENȚA IAR N-A REUȘIT. La 23 ianuarie a fost lansată de la polițion experimental de la Cape Canaveral o rachetă balistică intercontinentală de tip „Thor-Abile”. O jumătate de oră după lansare un comunicat al departamentului aviației al S.U.A. a anunțat că racheta nu a reușit deoarece a doua treaptă a rachetei nu a funcționat.

ÎN URMA INUNDAȚIILOR DIN S.U.A., provocate de zăpezile abundențe, mil de persoane din statele Ohio, Kentucky, Pennsylvania și Indiana au rămas fără adăpost. În ultimele zile vremea rea a provocat în S.U.A. moartea a 49 de persoane.

FIDEL CASTRO a plecat la 23 ianuarie la Caracas, ca invitat al Federației studenților din Venezuela, la manifestările ce vor avea loc cu orelt sărbătorii aniversării unui an de la răsturnarea regimului dicatorial înstaurat de Perez Jimenez.

ÎN GERANIA OCCIDENTALĂ băncile și casele de economii vînd în prezent „monede comemorative” de aur, în înălțîndu-le pe Hitler, și pe care sînt înscrise diferite simboluri politice.

Știrbiri aduse drepturilor parlamentului francez

PARIS 23 (Agerpres). — Discuția regulamentul provizoriu al Adunării Naționale a Franței a scos la iveală tendința majorității guvernamentale de a limita și mai mult drepturile Adunării Naționale, și așa știrbire de prevederile noii constituții.

Noul regulament al Adunării Naționale aprobat cu 404 voturi contra 68 (impotriva au votat comunistii precum și socialiștii și radicalii), prevede că grupuri parlamentare pot forma numai partidele politice care numără cel puțin 30 de deputați.

Deputații comunisti, radicali și alți deputați al căror număr nu se ridică la 30 sînt lipsiți de posibilitatea de a participa la lucrările comisiilor parlamentare principale. Această prevedere a regulamentului supune pe deputații aflați în minoritate în parlament la o discriminare grosolană.

Deputații U.N.R. s-au pronunțat împotriva acestui amendament, care a fost însă adoptat cu 231 de voturi contra 216.

Prietenia frățească romino-ungară

Popoarele romin și ungar sârbătoresc astăzi aniversarea a 11 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre R. P. Romine și R. P. Ungară.

Tratatul semnă la 24 ianuarie 1948 constituie o expresie a noilor relații frățesti stabilite între țările noastre, unite prin idealul comun al construirii socialismului.

Veacuri de-a rîndul popoarele noastre au suferit aspirarea exploataților bîstinași, a cotoropilor imperialiste și au luptat pentru înlăturarea ei, pentru libertate și dreptate socială. Cei mai buni dintre fiii lor au militat cu înfălcare pentru prietenia romino-ungară, înțelegînd că unitatea dintre popoarele romin și ungar reprezintă o puternică forță în lupta de eliberare comună.

Clasele stăpînitoare din Ungaria și România au făcut totul pentru a dezbina popoarele noastre, semănînd în rîndurile lor buruiana otrăvită a naționalismului și a sovînismului. Situația convenea de minune exploataților bîstinași și cercurilor imperialiste interesate în cruntă jefuire și împlinire a ambelor popoare.

După eliberarea României și Ungariei de sub jugul fascist, cu ajutorul glorioaselor armate sovietice, după luarea puterii în ambele țări de către clasa muncitoare, prietenia dintre popoarele romin și ungar s-a dezvoltat în condiții noi, pe baza principiilor comune marxist-leniniste, în spiritul internaționalismului proletar, în strînsă alianță frățească cu toate statele mari și puternice ale lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică.

În anii care au trecut de la semnarea tratatului, relațiile economice și culturale romino-ungare s-au lărgit an de an. După cum a dovedit viața, colaborarea frățească multilaterală dintre R. P. Romine și R. P.

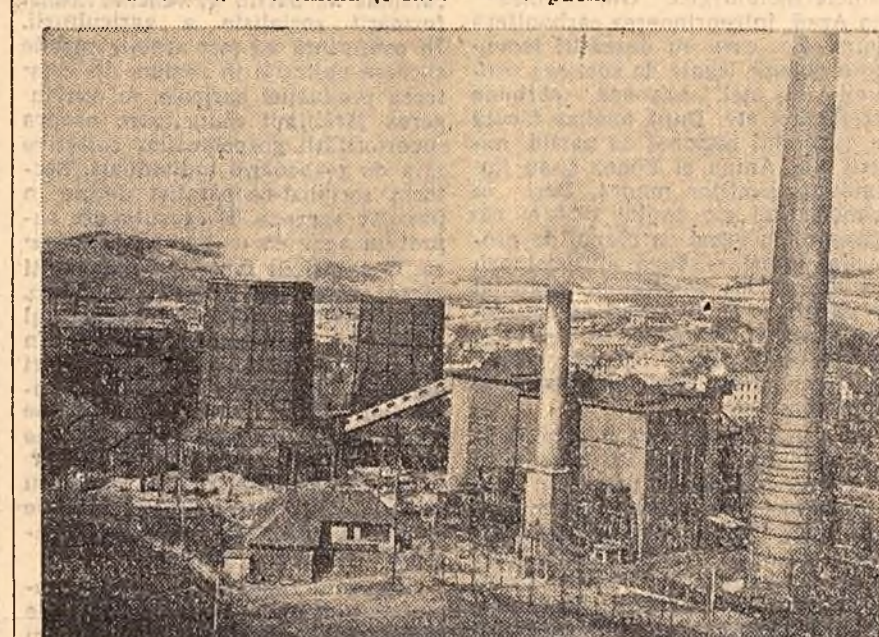
Ungară a fost și este spre folosul ambelor popoare, constituind o importantă contribuție la cauza înfrîngerii păcii și a întregului lagăr socialist.

R. P. Romine, alături de toate țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, a dat un ajutor frățesc R. P. Ungare, atunci cînd uneltirile reacțiunii interne și imperialiste au încercat, în octombrie 1956, să smulgă oamenilor muncii ungari cuceririle lor revoluționare. Poporul romin s-a bucurat din adevînc inimii de victoria reformată de poporul-frate ungar asupra contrarevoluției. El a urmărit cu căldă simpatie succesele pe care poporul ungar le-a dobîndit în vindicarea rănilor pricinuite de dezmașul bandelor contrarevoluționare și în continuarea construcției socialiste.

Unite prin idealuri comune, prin identitatea de interese și teiuri, prin sentimente de frățească prietenie, ca și prin participarea la Tratatul de la Varșovia — scut puternic al securității lor — Republica Populară Romine și Republica Populară Ungară își vor dezvolta neîncetat colaborarea, contribuind astfel la înfrîngerea propozitorilor lor forțe ca și ale întregului lagăr al păcii și socialismului.

Profund interesate în stabilirea unei păci trainice pe continentul european, țările noastre sprijîn cu căldură noile inițiative ale guvernului U.R.S.S., menite să asigure dezvoltarea pașnică și democratică a Germaniei și consolidarea păcii în Europa.

Cu prilejul celei de-a 11-a aniversări a tratatului romino-ungar, poporul romin urează din toată inima poporului-frate ungar noi victorii în lupta comună pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii.

Termocentrala de la Komlo

Greva generală a oamenilor muncii din Florența

ROMA 23 (Agerpres). — Joi dimineața a început greva generală a oamenilor muncii din provincia Florența. Ei au declarat grevă în semn de solidaritate cu muncitorii uzinei de aparate optice „Galileo” din Florența care luptă de multă vreme împotriva concedierilor. Greva a fost inițiată de cele trei mari organizații sindicale din Italia — Confederația Generală a Muncii, „Uni-

unea Italiană a muncii” și „Confederația italiană a sindicatelor oamenilor muncii”. La greva iau parte lucrătorii din întreprinderi industriale, transporturi și agricultură. Așa de asemenea, în greva sînt muncitorii tipografi, în urma cărui fapt joi nu au apărut ziarul „Nazione” și „Giornale del Mattino” din Florența. În oraș au loc demonstrații și mitinguri ale greviștilor.

Șubrezenia pozițiilor guvernului italian

Demisia ministrului social-democrat al Muncii

ROMA 23 (Agerpres). — La 23 ianuarie Camera deputaților a aprobat cu numai 279 de voturi contra 278 actiunea guvernului în scandalul Giuffrè, „bancherul fantomă” care a rămas dator milior de deponenți peste 5.000.000 de do.ari. O comisie parlamentară însărcinată cu anchetarea cazului Giuffrè a căutat să scoată guvernul basma curată, dar parlamentarii comunisti, socialiști și alți grupuri de opoziție au criticat cu violență raportul comisiei declarînd că el reprezintă „o uriașă înșelăciune”. Impotriva acestui raport au votat, după cum relatează agenția United Press International, 13 deputați democrat-creștini și social-democrați din coaliția guvernamentală.

Fantani o constituie demisia din guvern a social-democratului Vigorelli, ministrul Muncii, ceea ce arată caracterul precar al „colaborării” dintre democrat-creștini și social-democrați.

Ziarul liberat „Tempo”, ocupîndu-se de votul din Camera deputaților și demisia lui Vigorelli, scrie că „ore dramatice”. „Totul lasă să se întrevadă că evenimentele se vor precipita”.

Potrivit agenției France Presse, cercurile politice italiene „du dovădă de același pesimism”. Este consideră că votul din Camera deputaților „a confirmat fragilitatea poziției guvernului”. Agențiile United Press International și Associated Press vorbece de asemenea de „cădere iminentă” a guvernului Fanfani.

SPECTACOLELE DE AZI

TELEVIZIUNE: orele 19.00 — Înformările după-amiezii; 19.05 — Emisiune pentru copii și școlari; Album artistic închinat Unirii; 19.35 — Jurnalul televiziunii; 19.55 — Filmul documentar „Fiul vădanei lui Toma”; 20.15 — Transmisie de la Palatul C.P.R. a concertului festiv al orchestrei de studio și al corului Radiodifuziunii și Televiziunii, închinat Centenarului Unirii Țărilor Romine; Constantin Bobescu artist emerit, soliști: Artia Florescu, artist emerit; Cîntărează: Sîturi pentru telespectatori; Ultimele știri.

Cultural B. Delavrancea; Ultima stare — 8 Mai; Afacerea nu s-a clasat — Unirea; Legenda dragostei — C. David, Muncii; Pasagerul clandestin — Arta; Călfătorește peste 3 mări — Donna Simo; Idoliul — Popular; Un nou număr de atracție — Ilie Pintilie; G. Cosbuc; Serenada meșteană — M. Eminescu; Zile de dragoste — Olga Bancu; Fata cu chitara — Aurel Văduva; Trei întîmplări — G. Bacovia; Pescarii din Aral — Drumul Serii; Bomba — 16 Februarie; Surorile — 30 Decembrie; Idoliul de sare — Clubul Boleslaw Bierut.

CINEMATOGRAFE: Alo?... și greșit numărul — Patria; București, Mio, rita Libertății; Omul meu drag — Republica, I. C. Frînu, Înfrățirea între popoare, Alex. Sahia; Procesul se amîna — Magheru; Cerul interminabil — Lumina; V. Alexandru, N. Bălcescu; Drumul spre stele și văzîndu-l în Uzbekestan — Central; Roma, orșă deschisă — 13 Septembrie; Numal o femeie — M. Ma; Maximo Gorki, 23 August; Cav. în care înleucește — Viorica; Program de filme documentare și desene animate — Timorul Noi, Alex. Popov; Zhurav corcior — Linea; Melba — Gh. — Doia; I. Mat; Vraja dragostei — Crivela; Lezaa mării — Vasile Roață; Flacăra; Trapez

CUM VA FI VREMEA?

Pentru următoarele trei zile în țară vremea se menține relativ căldă la început, apoi se va răci treptat începînd din nord-vestul țării. Cerul va fi schimbător, mai mult noros în vestul și nordul țării, unde se vor semna ocazionalii temporare, iar în restul țării vînt slab nînjă la poartă. Temperatura în întîi staționară apoi în a doua jumătate din vestul țării, minimele vor oscila între minus 10 și plus 5 grade la început, iar în restul țării minimele vor oscila între minus 7 și plus 10 grade. Vîntul va fi mai ridicat la începutul intervalului.

Semnarea Tratatului de pace cu Germania va lichida situația anormală din centrul Europei

Guvernele R. P. Bulgaria și R. P. Albania sprijină noile propuneri sovietice

SOFIA 23 (Agerpres). — B.T.A. a transmis declarația guvernului R. P. Bulgaria în problema încheierii Tratatului de pace cu Germania:

Guvernul R. P. Bulgaria, se spune în declarație, pornind de la năzuința spre pace a poporului bulgar și de la interesele lui vitale își exprimă acordul său deplin cu propunerea guvernului U.R.S.S. cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania și convingerea profundă că propunerea sovietică deschide largi posibilități pentru rezolvarea grăbnică a acestei probleme în interesele poporului german, ale securității popoarelor europene și ale păcii în întreaga lume.

Calea reală spre unificarea Germaniei în condițiile actuale, se spune în declarație, o reprezintă înțelegerea reciprocă nemijlocită prin contacte și tratative dintre reprezentanții celor două state germane.

Guvernul bulgar, se spune mai departe în declarație, este profund convins că semnarea Tratatului de pace cu Germania va lichida situația intrinsecă anormală și primejdia din centrul Europei, va deschide perspective largi dezvoltării economiei germane, lărgirii relațiilor economice cu toate țările, va corespunde intereselor tuturor popoarelor europene și va constitui un aport important la cauza înfrîngerii păcii în întreaga lume.

Guvernul R. P. Bulgaria, se spune în încheierea declarației, declară că

va depune toate eforturile pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania, pentru crearea unei situații de pace și de securitate în Europa.

TIRANA 23 (Agerpres). — TASS La 22 ianuarie Vassil Nathanael, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R. P. Albania, l-a primit pe K. I. Novikov, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în R. P. Albania, căruia i-a înmînat declarația guvernului albanez în legătură cu propunerea sovietică cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania.

Republica Populară Albania, ca țară aliată care a participat la cel de-al doilea război mondial făcînd parte din coaliția antifascistă, consideră încheierea Tratatului de pace cu Germania drept o măsură dintre cele mai importante de asigurare a securității sale, a securității celorlalte state, precum și de menținere a păcii în Europa. Guvernul Republicii Populare Albania declară că salută cu căldură întrutotul propunerea în care în termen de două luni să fie convocată la Varșovia sau la Praga o conferință pentru încheierea Tratatului de pace și declară că este gata să participe la lucrările acesteia. El este de acord cu proiectul Tratatului de pace propus de guvernul sovietic și va depune toate eforturile pentru succesul conferinței.

Oamenii muncii din Grecia cer eliberarea lui M. Glezos

ATENA 23 (Agerpres). — TASS Din inițiativa Comitetului sîndical pentru apărarea lui Manolis Glezos, la 22 ianuarie a avut loc la Atena un mare miting al reprezentanților oamenilor muncii din Atena și Pireu în apărarea democrației.

Participanții la miting au adoptat o rezoluție în care se spune: „Poporul grec își exprimă neliniștea și indignarea în legătură cu arestarea eroului național Manolis Glezos. A.I. acuză pe Glezos de „spionaj” înseamnă a ofensa sentimentul patriotic al grecilor, indiferent de convingerile

lor politice. Considerînd că arestarea lui Manolis Glezos subminează prestigiul internațional al țării, pronunțîndu-ne împotriva oricărei încălcări ale democrației și în dorința de a apăra pacea și liniștea, cerem punerea în libertate a lui Manolis Glezos.”

Oamenii muncii, se spune în rezoluție, cer încheierea acțiunilor antidemocratice și antisindicale ale autorităților, încetarea expulzării, anularea legii 375 și a tuturor legilor extraordinare din perioada războiului civil și punerea în libertate a tuturor deținuților politici aruncați în închisori fără a fi fost judecați.